

Znalostní databáze

Audit organizace s.r.o.

„Práce – most k mým dětem“

Znalostní databáze

Zde naleznete popis konkrétních situací týkající se rodinného i pracovního života a varianty jejich řešení.

Zkušenosti z centra Práce – most k mým dětem.

V čem vám může pomoci centrum PMMD?

Hledáte cesty jak skloubit práci a rodinu?

Máte pocit, že vaše firma nebere ohled na potřeby zaměstnanců?

Trpíte velkým stresem v souvislosti s prací?

Řešíte konkrétní pracovněprávní problém a nevíte si s ním rady?

Postrádáte v práci benefity, které by vás motivovaly?

Jste znevýhodňován/a, protože máte malé děti?

Jste v nesnadné životní situaci a hledáte způsoby jak ji vyřešit?

Zažíváte v práci diskriminaci jakékoliv povahy?

Znáte někoho z okolí, koho se tyto problémy týkají a chcete mu pomoci?

Předejte mu kontakt!

Centrum „Práce - most k mým dětem“ funguje pro celý Jihočeský kraj.

Využijte zdarma individuálního poradenství nebo help desk linku.

1.Klient Jaroslav, 40 let, IT manager, vysoká škola

Dotaz:

Klient přišel s problémem obtížného zvládnání životní situace, které se projevují zhoršením nálady, poruchami pozornosti, častějšími interpersonálními konflikty v rodině. Pracuje jako manažer, časově vytížený, technická profese. Rodina – relativně spokojený vztah, čtyři děti – 7, 5, 3, 1 – oba partneři věřící. Vzhledem k časovému vytížení i zatížení rodiny (poměrně malé děti v krátkém časovém období) si stěžuje na obtíže při soustředění, častější konflikty doma. Snaží se věnovat dětem, zároveň je tlačěn z profesní strany k nadprůměrným výkonům.

Odpověď:

Pracovali jsme na harmonogramu, zmiňoval poměrně časově náročnou práci – přesto je převážně kolem šesté večerní doma, víkendy také volné – hledali jsme možnosti střídání se v hlídání dětí a rodinných povinnostech. Tvořili jsme předběžné návrhy pro klienta i pro další členy rodiny – zmiňovali jsme potřebnost dohody a případně i kompromisu. Rád by chodil na basketbal, žena cvičit – ani jeden časově nestíhají, přestože by se dalo – viděl jako cestu. Zmínili jsme potřebu oddělovat profesní čas od rodinného a osobního, strukturovat úkoly – co je třeba teď a co později. Vnímал jako ulehčení, mírné obavy, jak budou schopni společně harmonogram vypracovat a dodržovat.

Nabízela se i možnost hlídání dětí – babičky jsou funkční, stojí o hlídání. Řešili jsme, proč nehlídali – zřejmě pohodlnost klienta i partnerů – babička následně vyžaduje společnost, hledáme další cesty.

Mluvili jsme o prioritách v životě, o nutnosti společného partnerského času. Momentálně nemají žádný společný čas bez dětí, kromě pozdních večerů – žena ale velmi unavená, často v noci stává k nejmladší dceři, kojí. Klient zmínil, že představy o rodinném životě byly jiné než realita – řešili jsme nerealistická očekávání v jeho životě. Není to poprvé, kdy se mu nespĺnila očekávání podle jeho představ – vyvolávali v klientovi zhoršení nálady. Snažili jsme se vést k přijímání reality, nikoli žití v představách a iluzích.

Zmínili jsme nutnost psychohygienických návyků – relaxace. Zatím nepoužíval, snažil se zvládat to bez pomoci, ale viděl, že je nutné pracovat cíleně dál se sebou samým. Narazili jsme na možné překážky – nechut', špatná nálada, čas, únava. Klient odcházel s možnostmi, jak řešit situaci, mluvili jsme o následné další psychologické péči.

2.Klient: Petr, 31 let, voják, maturita

Dotaz:

Klient přišel s problémy v mezilidských vztazích na pracovišti. Pracuje jako voják z povolání již cca 8let, postupně se propracoval na vedoucí pozici. Zmínil, že se denně potýká s konflikty, obtížně moduluje afekty, objevují se zlostné výpady ve vztahu ke kolegům, za které se následně stydí.

Problémy se dle jeho slov objevují i v partnerských vztazích. Není schopen udržet dlouhodobý partnerský vztah, po kterém ale zároveň touží. Zmínil, že si připadá odříznutý od druhých, osamělý, což následně vyvolává další emoční problémy.

Odpověď:

Společně jsme se snažili pracovat na sebeovládání pocitů, dohledat spouštěče zlosti – nejčastěji se něco neděje podle jeho představ. Zmiňoval typické konflikty, které prožívá – nejčastěji během pobytu na posádce. Fenomény spojené se situací – více času, méně povinností než na výjezdním cvičení, více prostoru pro povídání. Zmiňoval problémové komunikační situace – reakce lidí jiné, než by čekal. Snažili jsem se osvětlit odlišnost mentálních map lidí, individualitu jeho kolegů či podřízených. Popisoval, že se cítí uražen, když mu někdo „lže“. Dohledávali jsme příčiny lži – dochází k dedukci, že se ho mnoho jeho podřízených a kolegů vlastně bojí. Sám ale cítil také napětí a úzkost, které maskuje právě dominancí až agresí. Hledali jsme možné příčiny úzkostí a zlosti – nacházíme kořeny v silně dominantní výchově ze strany otce, naopak pečující až hyperprotektivní matce. Učili jsme reagovat jinak v komunikačních situacích, dělat si náhled na situace jako takové, reagovat na fakta, nikoliv na emoce v komunikaci, učili jsme naslouchání – daří se jen zčásti. Klient zmiňoval úlevu ze zjištění, že je schopen reagovat jinak. Měl obavy, aby nebyl jeho stav nezměnitelný a nevratný.

Mluvili jsme o partnerských vztazích – nikdy neměl delší vztah než několik týdnů – vždy ztroskotalo na jeho výbušnosti a potřebě „mít pravdu“. Hledali jsme opět pocity, které vyvolávají další osobní problémy – znova se objevuje úzkost jako spouštěcí mechanismus. Následně mluvíme opět o návaznosti na dětství a prožitky z něj.

Klient odcházel s informacemi o možné práci na svém emočním nastavení, snažil se chápat odlišnost mentálních map jiných lidí, s odhodláním snažit se pokračovat na úpravách svých vzorců komunikačního chování v duchu naslouchání a respektu k druhým.

3.Klient: Jana, 32 let, cukrářka, vyučena

Dotaz:

Klientka přišla s problémy při zvládání dlouhodobého stresu – zátěž představují dluhy, které momentálně splácí – půjčila si několikrát peníze pro svého přítele, aby zaplatila jeho dluhy, po cca 2 letech se rozešli – přestali si rozumět, do vztahu zasahovaly konflikty o peníze. Pracuje jako cukrářka, práce ji baví, je v ní úspěšná. Splátkový kalendář tvoří cca polovinu platu. Po všech dalších nutných výdajích jí zbývá minimum na živobytí.

Už několik měsíců splácí, je schopna zvládat ve faktech celou situaci. V posledních dvou měsících se ale objevily tělesné reakce, se kterými si dle jejích slov není schopna sama poradit – často se objevují poruchy spánku (špatně usíná, často se v noci budí děsivými sny, průměrně spí cca 4 hodiny), nechutenství, třes celého těla, chvění rukou, silná únava – jeví se jako posttraumatická reakce na stres.

Odpověď:

Vyloučili jsme možné jiné příčiny nespavosti, nechutenství, třesu – neurologické a endokrinologické vyšetření má za sebou – bez zjevné příčiny. Hledali jsme další možné příčiny – nalézáme pocity viny a studu. Klientka popisovala, že kdyby situaci viděla již dříve objektivně, nikdy by do půjček nešla – byla na sebe vždy hrdá, že je schopna se postarat sama o sebe vždy bez dluhů. Zamilovanosti připisuje díl momentální finanční zatíženosti. Stud je patrný především ve vztahu k jejím rodičům – o jejích dluzích nevědí, snaží se je před nimi skrývat. Hledali jsme důvody skrývání, možné souvislosti s vnitřním třesem a nespavostí. Považuje se za člověka, který selhal a bude jí dle jejích slov trvat několik let, než se ze situace dostane – splátky vypočítané na dalších 10 měsíců intenzivně, poté snížené splátky na únosnou míru. Viní se, že zklamala, cítí vnitřní potřebu si dokázat, že to zvládne. Popis výše uvedeného se jeví jako velmi citlivý, zvyšuje se tělesné napětí, reaguje chvěním rukou a pláčem.

Vysvětlili jsme možnou souvislost vinění sebe sama a tělesných obtíží – je schopna náhledu. Hledali jsme možnosti, jak vnitřní tlak a trýznění snížit – ovlivnění myšlenek – ubezpečení sebe sama o správnosti dalších kroků. Zvažovali jsme i možnosti sdělení informace rodičům – váhá. Zmínili jsme možnosti krátkodobé a dlouhodobé relaxace – během nácviku lze snížit vnitřní tlak o několik stupňů, je schopna pracovat se svým tělem. Doporučili jsme další relaxační metody. Jako nutnost vidím práci na sebehodnocení, snížení negativního pohledu na sebe sama. Doporučuji další psychologickou péči, případně i péči psychiatrickou, bude-li třeba. Řešili jsme, zda je schopna momentálně chodit dál do práce i s tělesnými obtížemi. Sdělila, že zatím ano. Hledali jsme alternativy dalšího řešení v případě, že by byla nucena zůstat doma. Klientka odchází s informacemi, jak lze pracovat na snižování tělesného tlaku pomocí prací s tělem i s myšlenkami. Je rozhodnuta pro další práci na sobě.

4.Klient: Vladimír, 45 let, manager prodeje, maturita

Dotaz:

Klient přišel s problémy v partnerských vztazích. Zmiňoval odchod od rodiny k přítelkyni, která má sama dvě děti. Zpřesňuje situaci v manželství – dcera 11 let, žijí společně s rodiči ženy. Delší dobu partnerský vztah nefungoval, do vztahu vstupovali rodiče ženy. Časté byly konflikty, které se týkaly výchovných postupů i soužití s rodiči. Vázal se silně na dceru, doprovázel ji na tréninky, učil se s ní. V listopadu se seznámil s přítelkyní, zamiloval se, po novém roce odešel od rodiny k přítelkyni. Během měsíce se ale objevily silné výčitky svědomí, pocity viny. Vázané na vztah s dcerou, dcera se po odchodu klienta uzavřela, nekomunikuje s ním, vyhýbá se mu, odmítá s ním trávit čas.

Odpověď:

Klient bilancoval, zda se vracet zpět k rodině nebo zůstat u přítelkyně. V novém vztahu je spokojen, partnerka je tolerantní, sblížil se i s jejími dětmi. Zpět do partnerského vztahu se ženou vstupovat nechce. Zároveň ale cítí, že přichází o svoji dceru, reaguje nespavostí, nervozitou, zvýšenou vznětlivostí, přecitlivělostí. V práci pociťuje zhoršené soustředění, větší únavu. Zároveň ho v dubnu čekají zkoušky, které potřebuje ke své práci, není schopen se na ně ale připravovat.

Snažili jsme se zvažovat pro a proti jednomu i druhému vztahu. Zjistili jsme, že v prvním vztahu skutečně jde jen o vztah k dceři. Silně negativní je působení rodičů, kteří do vztahu zasahovali po celou dobu jeho trvání – ovlivňovali výchovu vnučky. Snažili jsme se dohledat i pozitiva na vztahu – počátky a radosti vztahu. Klient je vybavuje, nechce ale zůstat v minulosti, přiznává, že poslední léta do vztahu investoval jen velmi málo, více investoval do vztahu k dceři než k ženě. Dohledávali jsme příčiny tohoto stavu – upnutí se na dceru, protest proti rodičům ženy, pracovní vytížení.

Snažili jsme se uchopit situaci tady a teď. Řešili jsme možnosti domluvy s dcerou, možnosti vidět ji, aniž by byla manipulována do kontaktu – domluva s bývalou ženou, pevná pravidla styku, převozy na koníčky, zajištění některých nezbytností, které se týkají dcery a mohou ulehčit ženě – rodičovské sdružení, doučování dcery.

Pracovali jsme s pocity viny a studu – kde vznikají, jak se rozvíjejí, kdy dominují? Jako základní moment dohledáváme vinu za selhání v rodině, neschopnost udržet partnerský vztah na celý život. Mluvíme o ideálech a skutečné realitě, snažíme se nabourávat pevné myšlenkové morální vzorce, které nejsou účelné.

Klient odcházel zklidněný, s informacemi, jak dál pracovat na svých pocitech viny, jak dál řešit danou životní situaci – využívat dohod se ženou a dcerou.

5.Klient: Renáta, 27 let, finanční expert, VŠ

Dotaz:

Klientka přišla s dlouhodobými problémy v osobním životě. Před čtyřmi lety jí tragicky zahynul přítel při autonehodě. Dosud nebyla schopna navázat dle jejích slov „normální“ partnerský vztah. Popisuje několik partnerských vztahů, které byly spíše krátkodobé, nikdy se neodvážila vstoupit do vztahu trvale. Zmiňovala obavy ze vztahů, bojí se zklamání. Pracovně velmi vytížená, je schopna trávit 12hod denně prací, baví ji to. Zázemí z původní rodiny má, rodiče oba stojí za ní, podporují ji, přesto se necítí spokojená v životě. Ráda by navázala nový partnerský vztah, neví ale, jestli to dokáže. Má obavy z toho, že se jí to již nikdy nepodaří.

Odpověď:

S klientkou jsme nejprve podrobněji rozebraly konkrétní situace, kdy pocitově selhává ve vztazích, řešily jsme jednotlivé příklady selhání. Popisovala především strach, který jí bránil zamilovat se, vytvořit hlubší vztah. Většinou se vztah rozvíjel na rovině kamarádství, často ve vztazích řešila původního partnera, vztah k němu. Snažily jsme se uchopit traumatickou událost, která ji postihla, při popisu bylo patrné nevyrovnání se se situací. Postupně vyšlo najevo, že kromě pocitů lítosti a smutku, které doprovázejí stále vzpomínky na smrt přítele, ji zahlcují i pocity křivdy a nespravedlnosti. Tyto pocity vznikaly především po pohřbu přítele, kdy jí okolí dávalo najevo spíše nepřijetí jejích pocitů – zlehčovali situaci, snažili se ji bagatelizovat, aby se jí ulevilo. Výsledek byl ale opačný – prohloubení pocitů bolesti, křivdy a smutku.

Dohodly jsme se na delší psychologické spolupráci, která bude spočívat především v postupném odstraňování starých křivd, smířování se se situací tak, jak ve skutečnosti vypadala, nikoliv v iluzích a představách. První kroky, na kterých jsme se domluvily, budou směřovat k uchopení a zvnitřnění jiného přístupu k problému ze strany rodičů před čtyřmi lety. Na rozumové rovině byla klientka schopna uvědomovat si, že pocity křivdy a lítosti jsou jen jí vytvořené konstrukty, které příkrývají smutek (ten již možná částečně odezněl). Přesto vyjádřila obavy, jak jí to půjde dál.

Klientka odcházela s představou, jak se dá lépe pracovat se svými pocity, rozhodnutá dále pokračovat na změnách úhlu pohledu na životní situace.

6.Klient: Dana, 35 let, pokladní, vyučena

Dotaz:

Klientka přišla se závažnějším partnerským problémem, se kterým se dlouhodobě potýká. Pracuje jako pokladní v obchodním řetězci. S partnerem spolu žijí 7 let, mají spolu 5letou dceru.

Partner se dle jejích slov chová poslední rok výbušně vůči klientce, místy až agresivně. Nejčastěji ji verbálně ponižuje, ale několikrát ji dal pohlavek, i před klientčiny rodiči. Když se s ním snaží o problému mluvit s tím, že toto jednání již dlouho nevydrží, omlouvá se jí a slibuje nápravu, která ovšem nemá dlouhodobého trvání. Klientka si není jistá, zda není její partner násilník a přichází s otázkou, zda se s ním rozejít, ale na druhou stranu argumentuje, že kdyby měl být násilník, projevil by se to už dřív, a ne teprve v posledním roce.

Odpověď:

S klientkou jsme mapovaly celý vztah s jejím partnerem včetně partnerovy osobní anamnézy, kterou klientka zná a ví. Dále jsme se zaměřily na možné mezníky v jejich vztahu, a co se změnilo, jednak od počátku vztahu, ale zejména za poslední rok. Mapovaly jsme, v jakých situacích se partner stává výbušným a snažíme se najít spouštěče jeho chování a (pasivně) agresivního jednání vůči klientce.

Dále jsme rozhovorem zjišťovaly klientčinu sociální oporu a zázemí mimo domov, také to, jaké kroky už podnikla nebo zda se s tímto problémem již na někoho obrátila. Mluvily jsme o klientčiny hranicích, o jejím sebehodnocení, o riziku citové závislosti.

S klientkou jsme otevřely a rozpracovaly obě možnosti – zda s partnerem zůstat či nikoliv. Klientka měla obavy, zda svou dceru takto nepřipraví o jejího otce, pokud se s ním rozejde. Klientka se dostala do fáze, kdy dle jejích slov ještě není připravena na rozchod a chce tento vztah zachovat a pracovat na něm, údajně podobné stanovisko vyjádřil i partner.

Klientka odešla s informací o možnostech rodinné a párové terapie, kam je její partner ochoten s ní docházet. V případě selhání tohoto plánu má klientka možnost opět přijít a znovu přehodnotit své rozhodnutí o budoucnosti svého vztahu.

7.Klientka: Daniela, 46 let, úřednice, maturita

Dotaz:

Klientka přišla s problémem odchodu syna z domu. Klientka je zaměstnána jako úřednice na FÚ. Její syn odešel před rokem a půl studovat na vysokou školu do zahraničí (Dallas), s rodinou udržuje kontakt přes maily, domů jezdí 1x za 5 měsíců a na svátky. Klientka není zároveň citově saturována v manželském vztahu, který posledních 5 let dle jejích slov uvádá a ztrácí na jistotě. Klientka sama přišla s tím, že ji trápí „prázdné hnízdo“ a cítí se nepotřebná a opuštěná, má pocit, že se to zhoršuje, po každém odjezdu syna pláče a je dlouhodobě bez nálady.

Odpověď:

Klientky jsem se zeptala, co se změnilo a co je jinak oproti poslednímu roku, že přišla zrovna dnes – čili zda nastala nějaká větší krize či dlouhodobý stav kulminoval.

Dále jsme se detailně věnovaly jejímu osobnímu životu, i před narozením syna. Ptala jsem se, čemu se ráda věnovala, co byly její koníčky, včetně těch, na které tehdy neměla čas či prostředky, ale chtěla je tehdy realizovat. Samozřejmě jsme se věnovaly i tomu, zda měla nějaké volnočasové aktivity v době, kdy vychovávala syna, i v době nedávné. Dále jsme se zaměřily na sociální zázemí a možnou oporu.

Otázku manželské nespokojenosti jsme nechaly v tuto chvíli na přání klientky uzavřenou, s tímto problémem navštěvuje manželského poradce.

Klientka odešla se společně vytvořeným plánem na příští týden, po kterém opět přijde sem, a osvědčí-li se tento plán, bude na něm v tomto prostředí pracovat dále. Plán byl zaměřen na osobní kompetence, pokusu znovu nakontaktovat několik známých, se kterými se svého času vídávala. Také odešla s možností vyhledat nové přátele a známé pomocí seznamovacích rubrik a portálů. Klientka sama navrhla, že si pořídí nové horské kolo, na kterém chtěla kdysi ušetřit, a začne více jezdit na kole. Také se během týdenního plánu pokusí zamyslet na nějakou další volnočasovou aktivitou, která by ji zajímala a kde by se event. mohla setkat jinými lidmi. Nevyloučila možnost dobrovolnických programů, aby se necítila tolik nepotřebná a beze smyslu.

8. Klient: Ladislav, 51 let, řidič, maturita

Dotaz:

Klient přišel na doporučení ve velmi náročné životní situaci. Klient pracuje od mládí jako řidič z povolání. Před 3 dny mu tragicky zemřel 25ti-letý syn při autonehodě. Klient byl přivezen rodinným přítelem, sám by nepřišel. Navíc nebyl schopen řídit a fungovat, byl paralyzovaný. Objevily se typické příznaky prožitku traumatu – staženost, oploštělost, neschopnost komunikace, šoková reakce těla – bolesti svalů, otupělost.

Odpověď:

V první řadě byl klient kotven a byla mu poskytnuta první psychologická pomoc, od nehody mu nebyla poskytnuta ani nabídnuta psychologická péče, pouze dostal léky na spaní a na zklidnění.

Klient působil strnule, byl paralyzovaný, nedokázal plakat, ventilovat emoce a událost více méně popíral v rámci nevědomých obranných mechanismů.

S klientem byl posléze navázán lepší slovní a oční kontakt, do určité míry byl s to komunikovat a odpovídat na otázky. Zjišťovali jsme saturaci primárních potřeb – zda pije, je schopen něco sníst, jestli s léky na uklidnění může alespoň chvíli spát, zda dodržuje základní hygienu, apod. Ptali jsme se po vztazích v rodině, na jeho sociální oporu. Nechali jsme klienta říkat zejména to, co potřeboval a chtěl.

Klientovi byl nabídnut kontakt na krizové centrum, kde by mohl být po této události v dlouhodobější péči a poté v terapii tamtéž, také proto, že má panický strach z řízení vozu a obává se, že se nebude moct nikdy vrátit za volant a do zaměstnání. Odešel s možností hospitalizace na lůžkovém oddělení krizového centra, či v případě zhoršení stavu na psychiatrickém oddělení.

9.Klient: Radka, 44 let, učitelka, VŠ

Dotaz:

Klientka přišla s rodinným problémem, kdy její syn (19let) je drogově závislý, toho času na opiátech. Matka-klientka pracuje jako učitelka na 2.stupni ZŠ, její syn bydlí s ní. Klientka je rozvedená, bez partnera, je na syna sama. Neví, co má dělat se synovou závislostí, syn jí čas od času bere peníze z kabelky, ztratilo se i několik zlatých šperků, z domu svých prarodičů odcizil několikrát nemalou finanční hotovost. Klientka ani její rodiče nechtějí na syna podávat trestní oznámení za opakované krádeže, všichni věří, že vše dobře dopadne a syn si nechá říct. Syn se ovšem často nezdržuje doma, tam se chodí pouze vyspat a najíst, pokud není klienta dostatečně ostražitá, tak jí během těchto návštěv zcizuje peněžní obnosy. Vždycky, když se syn vrátí domů, je šťastná, že je v pořádku a bere ho zpět.

Odpověď:

Klientka je bezradná, snažila se přimět syna k léčbě a abstinenci, on ale nechce, zároveň je velmi úzkostná a má obavy o jeho zdraví a život, v noci se budí a trpí bušením srdce ze strachu o syna. Zároveň trpí výčitkami svědomí, že něco pokazila a že je to její vina a ptá se, zda neměla nějaké riziko rozpoznat dříve.

S klientkou jsme mluvily o jejím rodičovství, podporovaly jsme její a synovu autonomii, aby si zvnitřnila to, že syn je dospělý a zodpovědný za svůj život. Pracovaly jsme na tom, že ona sama nic nepokazila a synův život je jeho svobodná volba. Klientka byla zároveň obeznámena, že terapie těchto stávajících pocitů je běh na dlouhou trať, je si vědoma toho, že na zbavení se pocitů viny bude muset dlouho pracovat. Nejen z těchto důvodů jí byl nabídnut kontakt na odborné zařízení pro rodiny a blízké závislých klientů, kde může hledat oporu mezi lidmi s podobným osudem a docházet tam jedna na individuální konzultace, tak i na komunitu. S tímto klientka souhlasila.

Zároveň jí byl nabídnut obecný krizový plán pro blízké závislých klientů, a to, že je jí i jejím rodičům vážně doporučeno odstříhnutí se od syna, alespoň dočasné, jakožto jediný ověřený fungující plán pro rodiny, v nichž se vyskytuje drogově závislý a svou rodinu finančně, materiálně a citově zneužívá, někdy i okrádá. O tomto plánu musí klientka ještě hodně přemýšlet a mluvit s rodiči, není na to ještě připravena, dle jejích slov.

10. Klient: Jiří, call taker, VŠ

Dotaz:

Klient přišel s osobním problémem, kdy podle jeho slov trpí nedostatkem sebevědomí do té míry, že mu to narušuje vztahy osobní, tak i na pracovišti. Klient pracuje jako call-taker v celorepublikovém obchodním řetězci, vysokoškolsky vzdělaný.

Klient popsal, že v pracovní sféře mu nedostatek sebevědomí činí obtíže zejména tehdy, když volá stěžující si, arogantní či jinak nepříjemný zákazník, není s to telefonát odbavit klidně, cítí se zahrán do úzkých a do kouta, a to v něm vyvolává obranný postoj. Jednak mu to bývá vytýkáno od nadřízeného

a jednak se v tom sám necítí dobře. V osobní rovině mu to dělá problémy v navazování nových kontaktů a vztahů.

Odpověď:

S klientem jsme hovořili o jeho osobní anamnéze, jeho školní docházce, zjistila jsem, že byl na 1. i 2. stupni šikanován pro výborný prospěch ze strany spolužáků s horším prospěchem. V té době si zpětně uvědomuje, že tehdy se u něj začaly projevovat pocity méněcennosti, protože byl třídním otománkem a cílem posměchu.

Mluvili jsme spolu o jeho dosavadních úspěších, které po dotazování sám po delším váhání zmiňuje (nadprůměrný prospěch během celého vzdělávání), nenálepkovali jsme jej ze školního otloukánka a oběti (jak se sám nazýval) na třídního premianta s nadprůměrným IQ. Pracovali jsme na sepsání jeho kladů a dovedností, za co je na sebe hrdý. Tento seznam měl za domácí úkol, aby nad ním týden přemýšlel a postupně ho doplňoval bez pocitů viny, že něco umí a něco mu jde.

Hledali jsme alternativy jiného zaměstnání, pokud by se zde necítil dobře, ale v této práci je spokojený, už postoupil o 2 pracovní zařazení směrem vzhůru, dohlíží na chod celé směny call-centra. Má pocit, že pokud nenarazí na nepříjemného klienta, že mu tato práce jde a baví ho, vyhovuje mu kontakt s lidmi po telefonu, navíc si i finančně polepšil.

Klient odešel se zadaným domácím úkolem- seznam svých osobních kvalit, také měl za úkol vymyslet okolnosti seznámení, v kterých by se necítil ohroženě. Příště se bude pracovat na strategiích zvládání stresu během kontaktu s cizími lidmi. Měl si promyslet, co by mu za takových okolností nejvíce pomohlo.

11. Klient: Jana, věk neuveden, kadeřnice, vyučena

Dotaz:

Klientka přišla s rodinným problémem, kdy celou její rodinu manžel postupně zadlužil. Klientka pracuje jako kadeřnice v kosmetickém studiu. Klientka je vdaná 15let, s manželem mají 2 děti- 7 a 10.

Manžel se léčil ze závislosti na hracích automatech. Tuto závislost podle jejích slov překonal, byl několikrát hospitalizován v PL Jihlava, nyní již závislý není. Během jeho hráčské kariéry se zadlužil na různých místech souhrnnou částkou zhruba 2,5 mil., nyní se snaží tento dluh oba splácet, ale nemají na to dostatečné finanční prostředky. Klientka je zoufalá ze své situace, chce ochránit děti před strádáním, je smutná, že jim nemůže koupit nic, co by si přály. Zároveň cítí vztek na svého manžela, často váhá, zda se s ním nerozvést, ale tuto možnost zamítá kvůli výchově dětí.

Odpověď:

S klientkou jsme mluvily o doposud podniknutých krocích, nikde doposud nebyli, nechtěla kontaktovat finančního poradce ze své banky s obavou, že na nich budou i oni chtít vydělat. Mluvily jsme spolu o těchto možnostech, o možnostech refinancování a sloučení půjček, apod. Pokud bude vědět, že ji nějaký finanční poradce neošidí, byla by ochotna se zajít poradit o jejich financích a dlužích.

Zároveň jsme hovořily o jejím vztahu k manželovi, ošetřily jsme její pocity vzteku, zloby a bezmoci – bylo jí poskytnuto zázemí pro tyto emoce, mohla je otevřeně ventilovat a mluvit o nich, byla ujistěna o tom, že má právo takové emoce cítit a mít, jsou regulérní vzhledem k situaci. Zároveň byla oceněna její nezdolnost, kdy manžela neopustila a byla mu oporou v době, kdy se léčil ze závislosti na automatech. V tomto kontextu jsme mluvily ale i o tom, že pokud už by tuto situaci nedokázala dále snášet, byla vyčerpaná a zoufalá a nechtěla by ve vztahu s mužem dál být, je na ní, jak se rozhodne, otce svým dětem by nevezala, byly by s ním v kontaktu, pokud by byl oboustranný zájem. Také spontánně hovořila o tom, že děti vnímají, co se doma děje a jejich vztah k otci to do jisté míry narušilo.

12. Klient: Karel, 29 let, koncipient advokát. kancelář, VŠ

Dotaz:

Klient přišel s osobním problémem, kdy se s ním po 8-letém vztahu rozešla přítelkyně, se kterou se měl příští rok oženit a zakládat rodinu. Klient pracuje jako koncipient v advokátní kanceláři.

Partnerka ho opustila kvůli novému vztahu, který nyní má. Rozešli se před měsícem a on se pořád nemůže přes rozchod přenést.

Patrný je smutek, slzy v očích, povadlé držení těla, klientem zmiňované pocity křivdy, zklamání, vzdoru vůči partnerce.

Odpověď:

S klientem jsme mluvili o tom, zda už má za sebou nějaký jiný rozchod, který zvládl. Připustil, že ano, na základě čehož jsme mapovali proměnné, které mu tehdy pomohli se s rozchodem smířit.

Také jsme mluvili s klientem o tomto posledním ukončeném vztahu, jaký byl, jaké měl kvality, jak probíhal, kdy se v něm co změnilo a jakým směrem. Také jsme hovořili o okolnostech rozchodu a také o tom, jak dlouho trval ex-partnerky souběžný vztah s někým jiným.

Klient během konzultace jednou pláče, za což se stydí. Byl ujistěn o tom, že jiní lidé na jeho místě by také plakali, je to v pořádku a má právo plakat a být smutný. Zároveň měl potřebu mluvit i o jiných pocitech, které k bývalé partnerce cítí. Nerozuměl třeba tomu, jak je možné, že ji má ještě rád, když se na ni zlobí a cítí se podvedený, naštvaný a zhrzený. I v tomto případě byl ujistěn, že k rozchodu takové pocity patří a není nic neobvyklého, že právě může cítit protichůdné pocity.

Také jsme zmapovali okruh jeho sociální opory, zda má přátele, se kterými může o tomto mluvit, se kterými může trávit volný čas. Také byl podpořen v tom, aby se věnoval sám sobě v této době víc než kdy jindy, dělal více to, co mu pomáhá, věnoval se koníčkům, koupil si něco pro radost.

Klient odešel mj. s informací, že to, že se s rozchodem a ztrátou partnerky ještě nevyrovnal není nic patologického, byl připraven na to, že tato fáze může trvat 1 rok a on není v nepořádku, když se během této doby necítí úplně dobře.

13. Klient: Lenka, 45 let, učitelka, maturita,

Dotaz:

Klientka přišla se zakázkou, týkající se jejího pracovního života. Pracuje 20 let jako učitelka MŠ se středoškolským pedagogickým vzděláním a nyní si musí doplnit vysokoškolské vzdělání v minimálně bakalářském programu a má obavy, že vysokoškolské studium nezvládne. Jednak se bojí, že je to pro ni až příliš náročné, jednak se obává, že nezvládne zkombinovat studium s rodinným životem. Klientka je vdaná, s manželem mají 3 děti- 18, 15, 6. Klientka ale také uvedla, že ji nic jiného nezbyvá, pokud nechce přijít o své pracovní místo. Přišla se poradit, co s nastalou situací a jak ji vyřešit.

Odpověď:

S klientkou jsme mluvily o jejím osobním a pracovním životě a o jejích prioritách. Uvedla, že na rodině a jejím chodu jí velmi záleží, stejně tak ale i na své práci, kterou má ráda. Dále jsme mapovaly její rodinné klima, sama přiznala, že manžel je připraven ji vypomocet s chodem rodiny, byť bývá pracovní výtížen, proto má klientka obavy z toho, aby vše fungovalo tak, jak má. Z rodinného zázemí uvedla matku z manželovy strany, která by mohla občas vypomoci.

S klientkou jsme vypracovaly první hrubý nástin mechanismů zvládnutí studia – sama pojmenovala to, co by jí ve studiu mohlo pomoci. Vypracovaly jsme studijní plán a jak postupně dálkové studium zvládat, např. formou kooperace s ostatními studenty, nenechávání si studijní povinnosti na nejzazší možnou chvíli, zapojení dvou starších dětí do chodu domácnosti.

Pracovaly jsme i na zvládnutí emocí spojených s možným studiem – úzkostí, strachem, obavami, ale i zlostí, křivdou a nespravedlností ve vztahu ke studiu. Dostaly jsem se i na zážitky z minulosti spojené se studiem, našly jsme i podobné pocity doprovázející jí při studiu na SŠ.

Klientka odcházela s větší důvěrou v sebe sama, s možnostmi, jak se s danou situací vyrovnat co nejlépe.

14. Klient: Sabina, 34 let, brandmanager, maturita.

Dotaz:

Klientka přišla se zakázkou ohledně nejistoty kolem alkoholu. Klientka (34 let) pracuje jako vrcholná manažerka. V rozhovoru uvedla, že jí na pracovišti vytýkají pozdní příchody do práce a nedodržování termínů. Sama se cítí pod permanentním tlakem, každý večer relaxuje u filmů s lahví vína, chodí spát kolem 3.- 4. hod ráno. Také uvedla, že nemá pocit, že by byla na alkoholu závislá či měla bažení, bere víno jako prostředek relaxace. Na otázku, co ji sem tedy přivedlo, pokud se cítí bez potíží, odpověděla, že nejen potíže na pracovišti, ale i napětí mezi ní a partnerem, který ji dal ultimátum, že pokud nebude svůj vztah k alkoholu řešit, rozejde se s ní.

Odpověď:

Během mapování tohoto problému uvedla, že k obědu si dá s kolegy 1-2 piva, „na lepší trávení“.

Odpoledne si do kávy nalévá vaječný koňak, protože „takhle jí to chutná odjakživa“. Když přijde večer domů, načne láhev vína, někdy vypije 2 láhve, než jde spát. Dle jejích slov se pak cítí uvolněná a bez starostí. Mluvily jsme také o tom, že celou věc sama před sebou a před okolím bagatelizuje, nemyslí si, že by jí alkohol natolik chutnal, že by byla závislá.

Na základě tohoto jsme se domluvily na tzv. „abstinenční experiment“, kdy klientka během následujících 4 dnů bude plně abstinovat a poté přijde opět sem k další konzultaci. Klientka tedy odešla s plánem na další 4 dny, kdy se pokusí jednak být bez alkoholu a jednak se pokusí chodit spát dříve, aby byla schopná ráno vstát a být včas na pracovišti. Klientce byla nabídnuta další péče, možnosti, které se nabízejí – psychiatrická péče, kontakt na AA.

15. Klient: Libor, 42 let, projektant, maturita

Dotaz:

Klient přišel s osobním problémem týkající se jeho manželství a současně jeho paralelního vztahu. Klient pracuje jako projektant a je 16 let ženatý, s manželkou mají 10 let starou dceru. Klient uvedl, že poslední rok udržuje platonický vztah s rozvedenou sousedkou, který poslední 3 měsíce přešel do mileneckého vztahu. Manželka jeho nevěru odhalila. Nějakou dobu jeho paralelní vztah tolerovala, neboť ji ujišťoval, že rodinu nechce opustit a toto už netrvá. Ovšem jeho paralelní vztah trval dál a milenka mu dala ultimátum, nyní totéž udělala i jeho žena. Klient přišel proto, že neví, co má dělat, na obou vztazích mu záleží, nechce žádnou z žen opustit.

Odpověď:

S klientem jsme mluvili o tom, jaké bylo jeho manželství - kdy byli s manželkou spokojeni, zda předtím byla nějaká krize a jak ji zvládli, co pro něj manželka a vztah s ní znamená, apod. Také jsme mluvili o tom, co mu přináší nový vztah, jakými fázemi už prošel a kam by chtěl, aby vztah případně dospěl. Nastolili jsme zázračnou otázku, jak by to vypadalo a jak by to poznal, kdyby byl jeho problém vyřešen.

Společně jsme zvážili možnost strukturované separace, tzn. 6 měsíční odloučení z domova, za jasně nastavených pravidel kontaktáže dcery.

Ošetřili jsme i pocity, které se objevily jako doprovodné – obavy, jak to bude dál, jak se k tomu postaví dcera. Obavy z představy, že dceru nebude vídat, že o ni přijde.

Řešili jsme i pocity viny, které se objevily během posledních tří měsíců. Vina se jevila nejen jako důsledek nevěry, ale i jako část vztahu k ženě – málo se jí věnoval, poslední dobou byla až na posledním místě. Pocity viny se vztahovaly i k sebehodnocení a sebevědomí klienta. Byl upozorněn na princip snižování sebevědomí právě v důsledku pocitů viny za vzniklou situaci.

Klient odešel s informacemi o možných způsobech řešení situace, o nutnosti řešit své vlastní pocity se situací spojenými.

16. Klient: Eva, 29 let, manager, maturita

Dotaz:

Klientka přišla s pracovním problémem, kdy byla povýšena na funkci leadera své pracovní skupiny. Klientka v této firmě pracuje 6 let a během těchto let získala nové zkušenosti, znalosti a dovednosti, díky kterým byla jmenována do vedoucí funkce. Přišla se zakázkou, která se týká jejích soft-skills; není dle jejích slov vůdčím typem, neumí a ani nechce vést lidi, své obtíže spatřuje ve své uzavřené a nedirektivní povaze. Sdělila, že tomu tak bylo vždy, odmalicka byla spíše uzavřená, neměla nikdy tendenci vést druhé. Vždy měla spíše méně přátel, cca 2 kamarádky, se kterými si rozuměla. S ostatními spolužáky si nepotřebovala rozumět. Vnímala, že je třeba dopilovat něco, co vlastně není pro ni vlastní. Zmínila i obavy, že toho nebude schopna.

Odpověď:

S klientkou jsme mluvily o jejích dosavadních pracovních zkušenostech, o její motivaci a demotivaci k vedení lidí. Také jsme mapovaly její životní priority, výhody a nevýhody původní a současné pracovní pozice, její očekávání. Zmapovaly jsme její zážitky z dětství – jak moc byla schopna řídit a vést druhé, popsaly jsme její dosavadní pracovní zkušenosti.

Ukázalo se, že klientka jednak neměla žádné profesní zkušenosti, ale také nemá osobnostní předpoklady pro leadership, byť ve výkonu své profese platí za specialistu. Navrhovaly jsme možnosti, jakým směrem se lze ubírat. Zmínily jsme možnosti – jak moc je třeba, aby ne jejím místě byla skutečně dobrý vedoucí, a jak moc je třeba, aby byla odborník na svém místě.

Mluvily jsme o pocitech spojených s představou selhávání v pracovní pozici – selhávání je napojeno na pocity nedostačivosti, zklamání ze sebeobrazu. Zmínily jsme důležitost nepropojování sebeobrazu a výkonu některých profesníchací.

Klientka odešla s pro ni důležitou informací, že specialista v oboru nemusí zároveň také znamenat schopného vedoucího týmu. Také v tomto prostředí pracovala na svém vnitřním pocitu, že nesehlala ve své profesi, když se odmítla vzdát vedoucí funkce. Dále si odnesla informaci o nepropojování sebeobrazu a výkonnosti.

17. Klient: Miloš, 52 let, rentgenový specialista, maturita

Dotaz:

Klient přišel s problémy v partnerských vztazích. Zmiňuje, že po desetiletém manželství se najednou objevily problémy v komunikaci – méně si rozumí, nejsou schopni se shodnout na výchovných postupech při výchově svých dvou dětí (10 let a 7 let), přestali si rozumět i v intimním životě, nemají společné koníčky ani přátele, fungují jen pro rodinu. Má pocit, že on je jediný, kdo živí rodinu, zajišťuje ji po organizační stránce. Manželka zatím nepracuje, zůstala s dětmi doma až do nástupu mladšího do první třídy. Momentálně hledá práci a nemůže ji najít. Klient popisoval situaci jako tíživou, má časté výkyvy nálad, stěžuje si na přecitlivělost, smutky, občasný výbuchy zlosti. Už neví, jak dál, rád by partnerství udržel, ale takhle dál nemůže.

Odpověď:

S klientem jsme nejprve zmapovali podrobněji situaci doma – popsal denní rituály, zmínil, že s manželkou se takřka míjí – ráno se nepotkávají vůbec, on vstává dřív, odpoledne, když se kolem páté vrací domů, obvykle manželka jezdí na tréninky s mladším synem – závodně sportuje. O víkendech se střídají na závodech syna, většinou stráví jeden den z víkendu mimo domov, druhý de z víkendu se točí kolem úklidu a provozních věcí kolem domu.

Zmiňoval, že to tak nikdy nebylo, společně s manželkou rádi sportují, jezdí na kole a kolečkových bruslích, nezbyvá na to ale čas. Starší syn je samostatnější, nepotřebuje tolik pozornosti jako ten mladší. Manželka je také nespokojená, vyjadřuje nespokojenost především úniky z domácnosti, uzavíráním se do sebe.

Mluvili jsme o pocitech, které ho doprovází – znechucení, pocity nespravedlnosti, pocity vyhoření ve vztahu. Při konkrétním probrání ale z řečeného vyplynulo, že když se na pár dní ocitli na dovolené na horách, vše začalo fungovat lépe, najednou si lépe rozuměli.

Snažili jsem se aplikovat řečené na další situace, které nastanou, jako potřebné vyplývají společně trávené chvíle, i kdyby na úkor domácnosti či rozvozu synů po kroužcích. Domluvili jsme se na pravidelných aktivitách, které společně se ženou dohodnou, sepíší a budou je dodržovat.

Klient odcházel s možnostmi, jak oživit partnerský vztah, zároveň byl odkázán na párovou terapii.

18. Klient: Jana, 54 let, účetní, maturita

Dotaz:

Klientka přišla s problémem řešení náročné životní situace, ve které se ocitla cca před půl rokem a která stále trvá. Zhruba před dvěma lety diagnostikovali matce klientky Alzheimerovu demenci. Pacientka byla nucená o matku se začít starat, postupně matka ztrácela sebeobslužnost. Klientka si vzala matku domů, stará se o ní. Matka ale narušuje soužití všech členů domácnosti – manžela klientky i její dcery (17 let). Popisovala, že matka je nepříjemná na všechny členy rodiny, nejde jen o obsluhu a pomoc při jídle, ale o zvládání dennodenních konfliktů s matkou – podezírání klientku z věcí, které nejsou – nevěra, krádež peněz, ztráta věcí. Popsala situaci jako obtížně zvládnutelnou, popsala pocity lítosti, smutku, křivdy, že jí matka není schopna ocenit. Zmínila i následné konflikty doma – manžel i dcera na ni apelují, aby matku umístila do Alzheimerova centra, ona ale odmítla.

Odpověď:

Klientka reagovala pláčem a verbálním vyjadřováním lítosti. Zmiňovala, že neví, jak to bude zvládat dál, vyjadřovala silné obavy až úzkosti. Řešily jsme konkrétní příčiny obav – obavy z toho, jak to bude dál zdravotně s matkou, obavy, jestli zvládne situaci se ctí – chce se postarat jako dobrá dcera o svoji matku, obavy z rodinné situace – jak ustojí následné konflikty vznikající přítomností matky v domácnosti.

Snažily jsme se uchopit situaci ve faktech, co nejhoršího se může stát a jak by danou situaci zvládla, kdyby nastala. Klientka zjistila, že vlastně všechny situace, které by nastaly, by byla schopna ustát, zvládnout. Uvědomila si jistotu, kterou má v partnerovi, i jistotu svoji. Je schopna mnoho situací řešit, má dobrou práci, není závislá na druhých finančně.

Hledaly jsme možnosti posílení vztahu partnerského i vztahu s dcerou – jak nejlépe vytvořit koalici, která by byla schopna s matkou za daných okolností fungovat – je schopna vytvořit relativně fčící model střídavé péče o matku, do kterého by se snad byli ochotni její blízcí zapojit.

Zmínily jsme i potřebu pracovat s emocemi – hlavně s pocity křivdy, které vznikají jako následek brání si věcí od matky osobně. Zmínily jsme možnost zapojení se do organizací, které sdružují rodinné příslušníky lidí s Alzheimerovou chorobou.

Klientka odcházela s připraveným plánem do budoucna, zklidněná, bez pláče. Byla jí nabídnuta další psychologická pomoc.

19. Klient: Vladimír, 44 let, technik, maturita

Dotaz:

Klient přišel s osobním problémem – žije spolu s matkou v jedné domácnosti, nemá partnerku. Začal pociťovat stavy prázdnoty, beznaděje, občas vzteku. Začalo si toho všimát i okolí. Nevěděl, co má dělat. Rád by prožíval život jinak. Pocity, že nemá život smysl, ho občas vedly až k úvahám nad životem. S matkou vycházel dobře, stará se o něj, on zajišťuje mužské práce na domě. V práci se adaptoval dobře, několik let je na jednom místě. Zmiňoval pocity, že se nevyvíjí. Dlouhodobý partnerský vztah nikdy neměl, maximální doba trvání vztahu byla dva měsíce. Rozešel se s partnerkou vždy on. Měl pocit, že si nerozumí. Neví, co by měl dělat, jak dál žít, když ho to vlastně nebaví. Zmínil koníčky – hraní na hudební nástroj v kapele, to je dle jeho slov jediné, co ho drží nad vodou.

Podpis klienta:

Odpověď:

S klientem jsme mluvili o tom, jak by si vlastně život představoval. Zmiňoval rodinu, život s dětmi, s partnerkou, aby měl život dle jeho slov smysl. Problém je ale vůbec najít partnerku, která by mu vyhovovala, a které by vyhovoval on. Charakterizoval se jako introvert, trochu mrzout, ale zároveň citlivý člověk.

Řešili jsme vztah s matkou – matka je dle jeho slov hodná, snaží se mu vyjít vstříc, pomáhá mu, stará se o něj. Po smrti otce snad ještě více než předtím. Zmínili jsme možnost postupného oddělování od matky, které bude zřejmě nutné k uvědomování si sebe jako samostatného dospělého člověka. Zároveň to poslouží jako vnitřní tlak k dalšímu hledání partnerky. Zmínili jsme možnosti separace – oddělování bydlení, stravování, starostí o domácnost. Vnímá jako obtížné v jeho životní situaci. Jeho sestra ale žije samostatným životem ve vlastní rodině, mohl by ji vnímat jako vzor. Zamýšleli jsme se nad možnými bariérami postupného osamostatňování se od matky – pohodlnost, obavy o její zdraví, obavy, že separace bude vysvětlována jako vyčítání či odmítání matky.

Nastolili jsme otázku, jak by to vypadalo a jak by to poznal, kdyby byl jeho problém vyřešen. Zmínil, že by měl svoji rodinu, matka by žila poblíž. Pocitově by se cítil dobře, smutné nálady by zřejmě nebyly, asi by bylo víc práce, ale to by mu nevadilo.

Zmínili jsme potřebu zvyšování vědomí sebe sama, postupný nácvik sociálních dovedností – domluva byla skutečně obtížná přes klientovu introverzi.

Klient odešel s informacemi o možných způsobech řešení situace, o nutnosti řešit své vlastní pocity se situací spojenými.

20. Klient: Lenka, 28 let, manažerka, VŠ

Dotaz:

Klientka přišla s problémy v osobních vztazích a s problémy sama se sebou. Popsala soužití s přítelem, nebydlí spolu, ale vídají se takřka denně. Oba hodně pracují. Poslední půl rok se u ní začaly objevovat podivné tělesné stavy – pocení, rychlé dýchání, nemožnost se soustředit spojené s pocity na omdlení. Popsala typickou situaci – odchází z práce domů, plnou hlavu nedořešených úkolů, do toho volá matka kvůli banalitě a přítel ji čeká na schůzce. Ona ví, že zcela jistě schůzku nestihne, stačí ho o tom informovat, ale náhle přijde nával slabosti, a výše popsaných pocitů. Musí si sednout, chvíli rozdýchávat, než je schopna pokračovat dál v chůzi. Má za sebou několik vyšetření, všechna ale negativní, posílají ji k psychologovi či psychiatrovi. Klientka zmínila, že sama neví, kde se to v ní bere, nedohlédne příčiny stavů, které jsou pro ni obtěžující. Klientka zmínila, že neví, jak se má v situaci chovat, moc nevěří tvrzení, že za vším stojí psychika, zároveň ale respektuje, že tomu tak může být. Zmínila i obavy, aby neměla nějakou nevyléčitelnou nemoc, na kterou jí ještě nepřišli, případně jí tají.

Podpis klienta:

Odpověď:

S klientkou jsme podrobně rozebraly její životní situaci i situace, ve které se daný tělesný projev nejvíce objevuje. Hledali jsme možnosti příčinné souvislosti, spouštěče daných stavů.

Klientka zmínila celkem bezproblémový život. Vztah s partnerem jí takto vyhovuje, nechtěla by měnit. Popsala, že jsou spolu tři roky, nikdy neměli výraznější problémy. Partner se snaží vycházet jí vstříc, nedohadují se.

Do práce chodí ráda. Konflikty na pracovišti negovala, se všemi vychází dobře, nikdy neměla ve společnosti problémy.

V původní rodině se také neobjevily žádné problémy. Po doptání na změny zmiňuje jen těhotenství mladší sestry a její svatbu. Snažily jsme se dohledat možné souvislosti. Zpočátku se jevilo jako nesmyslné, později připouštěla, že na tom něco může být. Řešily jsme možná přesvědčení spojená se svatbou sestry – vdává se jako první a je mladší, bude mít dítě. Hledaly jsme možné vnitřní normy klientky, které mohou způsobovat tlak.

Dohledaly jsme možný spouštěč tlaků vyvolávající stresovou reakci. Představa povinnosti mít rodinu a děti se pere s představou relativně spokojeného dosavadního života. Nikdo z okolí na klientku netlačí, je to jen ona sama. Zmínily jsme možnosti řešení – ubezpečení se, že jí nehrozí změna stavu, vztah s partnerem oběma vyhovuje ve stavu, ve kterém je. Základním pilířem zlepšení stavu je uvědomování si spokojenosti ve svém životě, netlačení na sebe z pozice norem – „co by se mělo“.

Klientka odcházela s relativně zmapovanými přesvědčeními týkajícími se jejího partnerského života, odhodlaná začít pracovat na jejich úpravách.

21. Klientka Klára , 30 let, gymnázium + pedagogické minimum

Dotaz:

Klientka je rozvedená s 6tiletým dítětem, které má s bývalým manželem ve střídavé péči. Trvá to již jeden rok. Zpočátku jí to nedělalo problém, zvykla si na týdenní péči, hlavně když věděla, že se táta umí o dítě postarat. S bývalým manželem se rozešli v pořádku, o všech podstatných věcech na výchově dcerky se domluvili. Dcera chodí do dvou různých mateřských školek, vzdálených 50 km, má více kamarádů, je velice aktivní, nedělá jí problém zapojit se v každé společnosti. A tady začíná problém. Chce navštěvovat různé kroužky, které chtějí pravidelnost. Začíná být vzdorovitá, líbí se jí zrovna tam, kde právě je, a nechce změnu. Za týden je to stejné. S bývalým manželem to řeší již několik týdnů a neví si rady. Za rok půjde dcera do školy, a klientka se trápí čím dál víc, jak to bude dál. Potřebuje se s někým poradit.

Odpověď:

Střídavá péče je velice náročná, jak pro oba rodiče, tak i pro dítě. V České republice je tento druh péče o dítě možný od roku 1998 a v současnosti je v střídavé péči kolem 5 % dětí z rozvedených rodin.

Pokud se rodiče umí respektovat a tolerovat, a domluvit se na pravidlech výchovy jako dva rozumní dospělí, je to určitá výhra, hlavně pro dítě.

Týden má vždy lásku a péči jednoho z rodičů jenom pro sebe. Je to však jenom dočasný pocit. To, co se jeví dítěti zpočátku jako zajímavá a pestrá skutečnost, neustálá rozmanitost, začne být po čase na obtíž. Spouštěčem nespokojenosti může být řada situací, třeba návštěva zajímavých činností a kroužků v jedné společnosti. Ve druhé mohou být také zajímavé aktivity, ale jiné a v jiném kolektivu.

Žije ve dvou rozdílných domácnostech, má dva samostatné pokojíčky, každý jiný.

Dítě začne srovnávat, chce mít obojí.

A není to jenom o aktivitách a činnostech, které mu vždy jeden z rodičů zabezpečují. Pocit bezpečí a zázemí se mu tříští. Změny prostředí a každotýdenní osíření vnímá citlivěji, než je to vidět navenek. Její vzdorovitost může mít celou škálu dalších důvodů, i drobností, které dítě každý den prožívá.

Rozumné vysvětlení situace nevidí tak jako dospělí.

Nástup do Základní školy je velmi důležitým krokem v životě dítěte. Bude Vaše dcera chodit do školy v místě bydliště jednoho z rodičů? Nebo bude navštěvovat školu na půli cesty? Tam bude mít zase jiný kolektiv dětí, jiné prostředí, bude ji to vyhovovat? A bude to vyhovovat Vám, rodičům?

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚŠTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Tady je velmi důležitá komunikace matky i otce, Vaše společná domluva na jednotlivých krocích ve výchově dcery, zabezpečování školních potřeb a povinností dítěte, ale i rodičů. Hledejte společně pro Vaše dítě to nejvhodnější řešení.

Doporučuji navštívit webové stránky „Střídavá péče“ a přečíst si zkušenosti jiných rodičů, kteří zvolili po rozvodu tuto formu péče, i jejich názory s odstupem pár let.

22. Klientka Michaela, 35 let, fakturantka, maturita

Dotaz:

Klientka je samoživitelka a nastoupila do původního zaměstnání po rodičovské dovolené, kdy dítěti byly 4 roky. Délku RD měla se zaměstnavatelem sjednáno dohodou. Její původní místo bylo již z organizačních důvodů zrušeno, nastoupila však na obdobnou pozici. Po měsíci práce jí však zaměstnavatel sdělil, že tato pozice se také ruší z organizačních důvodů a ona dostala výpověď. Ptá se, zda se na ni nevztahuje nějaká ochranná lhůta a zda zaměstnavatel postupoval správně.

Odpověď

Rodičovská dovolená může být čerpána podle zákona až do 3 let věku dítěte, a do 4 let může být čerpáno neplacené volno, pokud se na tom rodič se zaměstnavatelem dohodnou. Tuto dohodu jste uzavřeli.

Po skončení rodičovské dovolené zaměstnavatel pracovníka nemusí zařadit na jeho původní místo. Povinností firmy je zařadit zaměstnance na místo odpovídající pracovní smlouvě, tedy sjednanému druhu práce. Což Váš zaměstnavatel učinil.

Po návratu do práce nejste proti výpovědi chráněna žádnou lhůtou – s výjimkou těhotenství.

Pokud jste dostala výpověď pro nadbytečnost a Vaše místo je z organizačních důvodů zrušeno, pak Váš zaměstnavatel postupoval správně.

Pokud by však zaměstnavatel na Vaše místo přijal jiného zaměstnance na dobu neurčitou, nebyla by důvodem výpovědi nadbytečnost. Taková organizační změna by byla pouze fiktivní, počet pracovních pozic by se ve skutečnosti nesnížil a zaměstnavatel by Vás pouze nahradil jiným zaměstnancem. V takovém případě by byla výpověď neplatná a vy byste se do 2 měsíců ode dne skončení pracovního poměru této neplatnosti mohla dovolat u soudu, kde byste s velkou pravděpodobností uspěla.

V případě výpovědi z organizačních důvodů (nikoli tedy jakékoli výpovědi) má zaměstnanec nárok na odstupné. Ve Vašem případě, kdy pracovní poměr trval přes dva roky, máte nárok na odstupné ve výši trojnásobku svého průměrného výdělku za předchozí měsíce (průměrný výdělek se posuzuje za předchozí kalendářní čtvrtletí).

Nárok na odstupné Vám vzniká automaticky, alespoň v zákonem stanovené výši. Není rozhodující, zda je odstupné výslovně zmíněno ve výpovědi nebo dohodě o ukončení pracovního poměru.

23.Klientka: Klára, 24 let, asistentka.

Dotaz:

Klientka, která má malé dítě, vznáší dotaz na zaměstnání týkající se polovičního úvazku, který si v práci dojednala. Není ji však jasné, zda v práci musí být denně, anebo je možné si rozložit práci např. do 3 pracovních dnů a pak mít 2 dny volné.

Druhý její dotaz směřuje při tomto polovičním úvazku na dovolenou, jak na ni má tento pracovní úvazek vliv.

Odpověď:

Vzhledem k tomu, že o rozvržení pracovní doby rozhoduje zaměstnavatel, záleží na jeho rozhodnutí, jakým způsobem bude kratší pracovní doba rozvržena.

Výměra dovolené není závislá na velikosti pracovního úvazku, je vždy taková jakou má zaměstnavatel pro své zaměstnance určenu, minimálně v délce 4 týdny (resp. 5 týdnů), jak je stanoveno v zákoníku práce. Dovolená jakoby zastupovala jednotlivé směny, které má zaměstnanec odpracovat, lhostejno, jak mají být dlouhé. Pokud by tedy pracovní doba byla rozvržena do všech pěti pracovních dnů (ať již rovnoměrně, či nerovnoměrně), pak by zaměstnanci náležely klasicky 4 týdny (resp. 5 týdnů) dovolené, jako všem ostatním zaměstnancům (počítáno 4 týdny po pěti pracovních dnech, tedy celkem 20 dnů). Jestliže by ovšem zaměstnanec pracoval pouze 3 dny v týdnu a zbylé 2 dny měl pracovní volno, pak by jeho dovolená činila pouze 12 dnů (4 týdny dovolené po třech pracovních dnech). Náhradu mzdy by v takovém případě zaměstnanec obdržel pouze za dny, v nichž by normálně pracoval, tj. za 3 dny. Zbylé 2 dny by byly v jeho případě dny pracovního volna, za které mu náhrada mzdy nepřísluší

24. Klientka: Michaela, 34 let, administrativa

Dotaz:

Klientka je vdaná, má 2 děti. Po druhé mateřské dovolené nastoupila u zaměstnavatele, kde pracuje již 3 roky. V posledním roce jim je však mzda vyplácená dost nepravidelně, většinou však do konce daného měsíce. Nyní ale mzdu nedostala už 2 měsíce, pořád je to jenom s příslibem příštího týdne. Kolegyně jsou na tom stejně, nechtějí ale jít do přímého konfliktu se zaměstnavatelem. Vedoucí s nimi jedná celkem slušně, nemívají v komunikaci žádný problém, ale už je to jenom o slibech. Bojí se přijít o práci, ale pracovat zadarmo taky nechce a peníze doma chybí. Neví, jak postupovat.

Odpověď:

Situace, ve které se nacházíte, není jednoduchá. Poklidné zaměstnání s komunikujícím šéfem se Vám změnilo na nejistotu a nespolehlivost v pravidelném vyplácení mzdy. V organizaci by měla fungovat atmosféra otevřené komunikace a zaměstnanci by měli být za svůj pracovní výkon a odvedenou práci ohodnoceni a odměněni. Pokud tomu tak není, dostavuje se u zaměstnance stres, co se negativně promítá nejen do kvality práce a atmosféry v zaměstnání, ale i do partnerských a rodinných vztahů.

Zákon o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele řeší tuto situaci:

Jestliže zaměstnavatel nevyplatil zaměstnancům splatnou mzdu, třeba jen za jeden měsíc práce, dostal se do úpadku, neboť zastavil své platby. Jestliže nevyplatil mzdu více zaměstnancům, jde o zastavení plateb podstatné části jeho peněžitých závazků. Zaměstnanec, kterému tento zaměstnavatel dluží mzdu, má možnost přihlásit se o svůj nárok na úřadu práce a současně může podat, třeba i s ostatními zaměstnanci, návrh na zahájení insolvenčního řízení.

Zaměstnanec má možnost sám se rozhodnout, za které tři měsíce rozhodného období bude uplatňovat mzdové nároky. Tuto skutečnost musí uvést v žádosti o uspokojení mzdového nároku. Může je uplatnit u úřadu práce nejpozději do 5 měsíců a 15 kalendářních dnů (dříve do jednoho měsíce) následujících po dni, kdy úřad práce zveřejnil informace o zahájení insolvenčního řízení proti zaměstnavateli, který nevyplatil mzdu

Nevidíte-li u svého zaměstnavatele výhledově zlepšení situace, a nechcete jít do přímého konfliktu s nadřízenými, příp. podat návrh na insolvenční řízení u příslušného soudu, navrhuji Vám podat písemnou výpověď z pracovního poměru a tuto zaměstnavateli doručit, ne vždy to bývá jednoduché. Zákoník práce Vám umožňuje z důvodu nevyplácení mzdy i okamžité zrušení pracovního poměru, při splnění určitých podmínek. Na správné sepsání výpovědi je dobré poradit se s právníkem.

Zvažte sama, zda je pro vás lepší: Pracovat a nedostávat mzdu, nebo o takovou práci i dobrovolně přijít, kdy máte možnost intenzivněji si novou práci hledat a následně ji taky najít. Dnes je mnoho možností, kde práci hledat. Nejlepší zkušenosti v hledání práce je přes své známé, tam doporučuji začít. Úřad práce má také určité nabídky, kde je možnost využít i rekvalifikačních kurzů. Nejširší škála nabídek je samozřejmě na internetu. Vyhledávací pracovní portály Vám umožní získat přehled o pracovních možnostech.

25. Klientka: paní D.,

Dotaz:

Manžel nás opustil, mám 2 děti (8 a 11 let), musela jsem odejít ze zaměstnání, dělala jsem jako kuchařka. Nyní uklízím na poloviční úvazek, abych se postarala o děti. Nemám tady žádné příbuzné. Manžel pošle nějaké peníze 2 – 3x do roka. Už to trvá 3 roky. Šetřím, jak se dá, ale nároky ve škole jsou stále vyšší. Půjčovat si nechci, manžela naše problémy nezajímají, ale už nevím jak dál.

Odpověď

Vím, že je situace pro Vás složitá. Pokud odejde z manželství živitel rodiny (většinou muž) nastává svízelná situace pro ženu, která musí uživit své děti. Pravidelně by měl ale platit každý měsíc na děti a pokud tomu tak není, je třeba se svého práva domáhat soudní cestou. Protože jste zřejmě ve finanční tísní, zjistěte si, zda nemáte právo na dávky od sociálního odboru. Ve Vaší situaci je důležité si najít co nejdříve práci na celý pracovní úvazek. Děti jsou již větší, školy mají družiny, je nutné, aby jste nyní našla v sobě sílu hledat kvalitnější a tedy i lépe placenou práci. Doporučuji i promluvit o své situaci s třídní učitelkou, která může v určitých situacích i v této oblasti pomoci.

26. Klientka Zdeňka, 36 let, servírka

Dotaz:

Klientka je vdaná, má 2 děti ve věku 5 a 9 let. Pracovala od maturity u jednoho zaměstnavatele, v té době neměla žádné problémy. V průběhu druhé mateřské se ve firmě změnilo vedení a po nástupu do práce začaly problémy. Kolegyně jí předem varovaly, že situace je nyní v práci vážná, ale ona o práci stála. Byla si vědoma, že není konfliktní typ, tak jejich upozornění nebrala vážně. Zažila ale v práci opravdovou šikanu a teror. Snažila se vše vydržet, ale déle než 8 měsíců to nešlo. Stres byl neúměrný. Nyní pracuje jako servírka, ale večerní služby neprospívají chodu domácnosti, stresované začínají být děti i manžel, který

nyň přišel o práci. Nese to těžce, protože také celou dobu pracoval v jedné firmě. Začíná víc navštěvovat hospodu a děti mnohdy zůstávají večer samy. Není s ním žádná řeč a klientka neví, jak danou situaci řešit.

Odpověď:

Vaše situace není jednoduchá. Je jasné, že se ztrátou zaměstnání manžela není snadné se vypořádat. Byl zvyklý dlouhou dobu na svou práci a najednou o ni přišel. Bohužel současná doba dlouhodobější zaměstnanosti příliš nepřeje, vidíte to jistě i vy ve svém okolí. Prvním krokem je nepoddat se vzteku a sebelítosti, ale snažit se najít jakoukoliv jinou práci. Pro muže je v současné době na trhu práce více možností uplatnění než pro ženy. Nevím, jakou měl váš manžel pracovní pozici, nicméně čím bude déle doma, tím se se ztrátou zaměstnání hůře vypořádá a tím větší dopad to bude mít i na Vaši rodinu. Důležitá je činnost! Na internetu je řada webů i poraden, jak napsat životopis, průvodní dopis, je třeba s tím okamžitě začít. V příloze Vám zasílám seznam webových portálů a dalších možností, kde hledat práci.

K Vaší práci – zkuste si nejdříve přehodit směny s kolegy, mohli by vám při znalosti Vaší situace vyjít vstříc. Pokud se tak nestane, bude třeba se také začít poohlížet po jiné práci. Zkuste zatím v současné práci vydržet (pro Vaši existenci je nutné, aby alespoň jeden z živitelů rodiny nyní pracoval) a nejdříve se pokuste pomoci najít práci Vašemu manželovi. Je ověřeno, že nejnázve se nová práce hledá přes známé, pokud to nevyjde, použít doporučené vyhledávací pracovní portály, případně zkusit rekvalifikaci.

Co se týká Vaší šikany na pracovišti, je s podivem, že jste o tom nikomu neřekla. Motivem šikany bývá snaha o zesměšnění (znemožnění) zaměstnance firmy nebo dokonce donucení k ukončení pracovního poměru. Šikanující soustavně pronásledují a intrikují proti objektu zájmu. Snaží se upevnit si pracovní pozici nebo vedou konkurenční boj. Za šikanu odpovídá zaměstnavatel, firma je povinná vytvořit dobré pracovní prostředí. Zákoník práce zakazuje obtěžování, pronásledování a diskriminaci na pracovišti. V České republice zažívá šikanu až každý šestý zaměstnanec. Čtvrtina z nich je vystavena teroru alespoň 1x týdně, téměř polovina je ovlivňována po dobu delší než 1 rok.

Bohužel, velice často dochází k tomu, že zaměstnanec je znevýhodněn proto, že se domáhal svých práv vyplývajících z pracovněprávních vztahů. Řada zaměstnanců je diskriminována nikoliv pro věk, etnický původ, náboženské vyznání atd., ale z prozaičtějších důvodů – například pro „nedostatek sympatie mezi vedoucím zaměstnancem a jeho podřízeným“, pro „schopnost mít svůj vlastní názor“ nebo proto, že se „domáhal svého správného mzdového zařazení“. Tato běžná diskriminační jednání jsou zatím „pod rozlišovací“ schopností inspektorátů práce i soudů. Nicméně vždy je vhodné se co nejdříve s dotazem na šikanu obrátit na právníka a nenechat se stresovat dlouho.

Obrana: přesné vymezení pracovních smluv a trvání na tomto rámci, konzultace problému s odborníky, v neposlední řadě i žaloba (příp. trestní oznámení).. Snažte se schovávat si korespondenci a emaily. Piště si do diáře nevhodné události. Zkuste získat svědky této činnosti.

27. Klientka Simona, 22 let.

Dotaz:

Zaměstnavatel sepsal s klientkou nejprve pracovní smlouvu na dobu neurčitou. Před měsícem si ji ale předvolali na personální oddělení a donutili ji podepsat změnu pracovní smlouvy, tedy z doby neurčitou na dobu určitou. Přestože jí zůstala stejná práce i místo výkonu práce, má nyní pracovní poměr ukončit 31.7.2014 (dodatkem ke smlouvě).

Klientka ještě uvádí, že za dobu výkonu její dosavadní práce jí nebylo nic oficiálně od zaměstnavatele vytknuto. Ale domnívá se, že jde o neplatnou změnu pracovní smlouvy, která se jí zdá být jednostranně nevýhodná, vidí za tím spekulace firmy. Navíc prý na ni byl vyvinut nátlak, ale bohužel na to nemá svědky. Dotaz na právní poradenství zní, zda se jedná o neplatnou změnu. Pokud by tomu bylo tak, uplatnila by to až v případě, že by jí zaměstnavatel odmítl prodloužit smlouvu a neváhala by se i soudit.

Odpověď:

nátlak a jednostrannou nevýhodnost budete těžko prokazovat. Sice tomu tak doopravdy být mohlo, ovšem firma bude tvrdit, že dodatek vznikl z Vašeho popudu. Slova "oboustranná dohoda" příliš neprospívají Vaší teorii, že na Vás byl vyvinut nátlak. Pokud jste s dodatkem nesouhlasil, neměl jste jej za žádných okolností podepisovat (dohoda = dohodnout se, vy jste se nedohodli, není co podepisovat). Nový občanský zákoník již nezná možnost odstoupit od smlouvy v případě, kdy byla uzavřena v tísní za nápadně nevýhodných podmínek. Zároveň se nelze domnívat, že by byla změna pracovní smlouvy neplatná, byla-li oboustranně schválena a podepsána. Nelze mít za to, že změna doby neurčité na dobu určitou je pro zaměstnance a priori nevýhodná (lze si představit i případy, kdy by pro zaměstnance byla výhodná, kupř. pokud by měl již domluveno jiné zaměstnání bezprostředně navazující po uplynutí doby určité). Případná neplatnost by připadala v úvahu pouze v případě, kdy by se uzavřený dodatek přičil dobrým mravům, odporoval zákonu či zjevně narušoval veřejný pořádek. Zde by připadala v úvahu maximálně neplatnost pro rozpor s dobrými mravy, avšak bylo by značně obtížné unést v případném soudním řízení důkazní břemeno. S největší pravděpodobností by soud neplatnost dodatku v daném případě nevyslovil a tedy ani podání žaloby na určení neplatnosti nelze doporučit.

28. Klientka Lenka, 35 let, zaměstnaná, vyučená

Dotaz:

Bratr klientky přinesl paní upozornění exekutora na její maminku ve výši okolo 70.000 Kč. Zároveň našel další neuhrazené pohledávky od různých společností. U maminky klientky je v současné době lékařem stanovena střední demence, viz lékařský posudek. Pohledávky od různých společností.

Klientka hledá řešení, má strach, že exekutoři půjdou po její rodině a budou pohledávky vymáhat od ní.

Odpověď:

Z materiálů se mi jeví jako nejlepší řešení nechat maminku řádně vyšetřit (podle posudku lékařka doporučila další vyšetření pro stanovení diagnózy) a poradit se s lékařem ohledně závažnosti její nemoci. Pokud bude shledáno, že maminka už není schopná samostatně fungovat a jednat, doporučila bych zvážit možnost podat návrh na omezení, případně zbavení způsobilosti k právním úkonům (podával by se na opatrovnickém oddělení soudu dle místa bydliště maminky klientky), kde by se klientka mohla stát opatrovnici maminky a tím by se dostala ke všem informacím a mohla vše řešit za ni a maminka by už sama nemohla uzavírat další smlouvy a dále se zadlužovat - tím by se eliminovaly problémy do budoucna. Než by se případně zrealizovalo toto, je třeba, aby maminka dala klientce plnou moc pro vyřizování té které konkrétní věci (dluhu), aby klientka mohla komunikovat s věřiteli, o všem se informovat a jednat o splátkových kalendářích. Důrazně doporučuji řádně přebírat poštu maminky, projít veškeré písemnosti v její domácnosti a reagovat na výzvy k zaplacení dluhu a písemnosti od soudu a exekutora a pokud možno věci v počátečním stadiu řešit neprodleně a nenechat to dojít do soudního řízení a následně exekučního řízení, jehož náklady jsou skutečně pro dlužníky téměř likvidační a dluhy zbytečně neúměrně navyšují. Většina věřitelů je přístupná jednání o splátkách, podle listin, které jste posílal, dluhy ještě nejsou natolik závažné, aby se nedaly postupně splácet - je však na zvážení klientky, zda v případě nedostatku financí ze strany jejích rodičů dluhy případně bude za maminku platit ona (event. společně s rodinou) - v opačném případě je třeba se připravit na opakované exekuce majetku rodičů a další nepříjemnosti s tím spojené. Pokud se jedná o dluhy, kde již probíhá soudní nebo exekuční řízení, je třeba nechat si dát plnou moc i pro tato řízení (vždy s uvedením konkrétní spisové značky, aby klientka mohla nahlížet do spisů a činit za maminku úkony v řízení (zastupovala by ji jako obecný zmocněnec).

Pokud jde o řešení jednotlivých kauz u soudu, je vhodné se obrátit na advokáta, který by případně poradil konkrétně a navrhnul přiléhavý procesní postup, pokud však maminka klientky nemá žádné dokumenty a nic si nepamatuje, její důkazní situace bude velmi tísnivá a

je třeba uvážit, zda se raději nesnažit dohodnout, než protahovat soudní řízení a navyšovat náklady. Nevím, jaká je majetková situace rodičů klientky, ale pokud by se nacházeli v hmotné nouzi, bylo by event. možné požádat soud v rámci toho kterého soudního řízení o osvobození od soudních poplatků a ustanovení právního zástupce z řad advokátů, ale pokud mají nějaký příjem a majetek, tak jim soud patrně nevyhoví. Další možností je požádat o ustanovení zástupce Českou advokátní komoru, ale s tím nemám žádné zkušenosti a nevím, jak tyto žádosti vyhodnocují a jaké je procento úspěšnosti žádostí (nicméně dotaz na ČAK by případně klientka(nebo prostřednictvím poradkyně) mohla udělat.

S osobním bankrotem bych nakládala velice opatrně, insolvenční zákon stanovuje přísné podmínky pro jeho povolení a pokud je žadatel nesplňuje, může skončit až v konkurzu, což je ta nejhorší varianta- pokud jej maminka klientky vážně nemocná, zřejmě by to vůbec nešlo takto řešit, protože by nebyla schopná doložit všechny dluhy a splácet dle soudem stanoveného splátkového kalendáře.

Dědictví bych zatím neřešila, maminka ještě žije a posuzoval by se stav právní i faktický ke dni úmrtí, nicméně obecně lze říci, že pokud by bylo dědictví předloženo, lze je odmítnout a lze tak po souhlasu opatrovnického soudu učinit i za svoje nezletilé děti (tj. vnuky zůstavitele).

Pokud se týče exekucí na majetek klientky, tak k tomu by docházet nemělo (z poznámek vyplývá, že nebydlí s maminkou a ani z písemností nevyplývá, že by byly spoluvlastnicemi nějakých movitých nebo nemovitých věcí). Pokud by se přesto stalo, že by do soupisu byl pojat majetek patřící klientce, bylo by třeba se bránit nejprve u exekutora, pokud by nevyhověl námitkám, následně i vylučovací žalobou u soudu.

Toto je vše, co v této chvíli mohu bez hlubších znalostí situace poradit, ale domnívám se, že pro navedení klientky a pro její informaci o možnostech a způsobech řešení její situace by to mělo postačit, v podrobnostech je skutečně třeba ji odkázat na advokáta, který by věc podrobně a celkově prostudoval a případně klientku, potažmo její maminku, řádně zastoupil.

29 Klient: Daniela, 50 let, zaměstnaná, maturita

Dotaz:

Klientka D. (50 let, samoživitelka, svobodná, zdravotní sestra) má obavu ze ztráty zaměstnání. V současné době vlastní dům, který má v úmyslu prodat, protože je zadlužená. Musela by jít do insolvence. Dcera 11 let. V Milevsku pracovala klientka v zařízení pro seniory od 2009, 3,5 roku. V Tábořské nemocnici zkoušela, ale nevzali ji, mají spoustu žádostí. Specializace dětská sestra, u dospělých rok, na anesteziologii, na soudním. Klientka si dělala kurz masáže. Přítel, se kterým má dítě, jí dlouho nedával alimenty. Musela ho vystěhovat, v současné době již na dítě platí. Byla na sociálně psychologickém poradenství v Arkádě v Písku.

Ráda by odešla do Prahy. Dluhy u České spořitelny. Ze mzdy není schopna dluhy splatit.

Odpověď:

v dnešní době se do úpadku může dostat téměř každý. Podle insolvenčního zákona může být v úpadku téměř kdokoliv – podnikatel, občan, obchodní společnost, státní podnik, družstvo atd. Tento zákon není možno uplatnit vůči státu, ČNB, VZP, OSSZ, FÚ, zdravotním pojišťovnám, územním správním celkům, Fondu pojištění vkladů, Garančnímu fondu obchodníků s cennými papíry a některým dalším subjektům. V případě, že máte dluhy vůči těmto subjektům, musíte je uhradit v plné výši. V případě, že se dlužník ocitne v úpadku, nebo mu úpadek hrozí, měl by začít co nejdříve jednat se svými věřiteli! Za určitých podmínek může být pro dlužníka výhodné, podá-li sám na sebe insolvenční návrh. V případě, že na vás podá věřitel návrh na insolvenční řízení, soud vám tento návrh zašle. Ve lhůtě do 30 dnů máte pak možnost se k návrhu vyjádřit – je to především ve vašem zájmu! Pokud bylo zahájeno insolvenční řízení bez toho, zda-li je dlužník v úpadku nebo ne, aktivují se některé mechanismy vyplývající ze zákona. Především se blokuje dlužníkův majetek a blokují se i jeho věřitelé. V případě, že dlužník má exekuce, jsou tyto exekuce dočasně pozastaveny. Rady v případě, když se dozvíte, že je proti vám zahájeno insolvenční řízení

- komunikujte se soudem, s věřiteli, případně s předběžným správcem
- nepodceňujte situaci, nepropadejte panice, běží vám ale lhůty!!!!
- poradte se především s právníkem a dalšími odborníky, ale také např. s vaším účetním, auditorem či daňovým poradcem
- pracujte na obhajobě své finanční situace a to nejlépe ve spolupráci s odborníky

Oddlužení nelze provést v případě:

V případě návrhu na povolení oddlužení však nesmí být shledán u dlužníka tzv. nepoctivý záměr. Znamená to, že v posledních 5 letech před zahájením insolvenčního řízení neproběhlo trestní řízení, které skončilo pravomocným odsouzením dlužníka pro trestný čin majetkové nebo hospodářské povahy např. krádež, podvod, pojištný podvod, poškození věřitele, krácení daně,

padělání a pozměňování peněz. Dále platí, že u dlužníka nesmí být shledán lehkovážný nebo nedbalý přístup k oddlužení (například, že by přes opakované výzvy soudu nesplnil své povinnosti v insolvenčním řízení) nebo že se jedná o osobu, která insolvenční návrh podává opakovaně a návrh není opakovaně povolen. Ve všech uvedených případech by soud takový návrh zamítl a rozhodl o konkursu.

Způsoby provedení oddlužení

Oddlužení lze provést buď zpeněžením majetkové podstaty-majetku dlužníka a tedy jednorázovým vyrovnáním s věřiteli, nebo plněním splátkového kalendáře z příjmu po dobu 5 let. Za dlužníka se mohou zavázat při povolení oddlužení třetí osoby, jako spoludlužníci nebo ručitelé. Zajištění věřitelé, tj. věřitelé, jejichž pohledávka je zajištěna zástavním právem, nejsou oddlužením dotčeni. Budou se tedy uspokojovat z majetku, kterým byly jejich pohledávky zajištěny (zástava na nemovitosti apod.).

Oddlužení povoluje

Vedle insolvenčního soudu mají významné postavení při povolení oddlužení věřitelé, kteří uplatní své pohledávky. Tito svým hlasováním určují, zda k oddlužení dojde zpeněžením majetkové podstaty nebo plněním splátkového kalendáře. Pokud věřitelé nehlasují nebo hlasují nerozhodně, pak rozhodne soud. Samostatné oddlužení povoluje soud, způsob řešení oddlužení (zpeněžením podstaty nebo splátkovým kalendářem) pak samotní věřitelé.

Oddlužení zpeněžením majetkové podstaty

V případě zpeněžení majetkové podstaty dojde k prodeji veškerého majetku dlužníka, který nezbytně nepotřebuje k uspokojování hmotných potřeb svých a své rodiny (např. kromě oděvů, zdravotních potřeb, hotovosti do 1.000,-Kč atd.) Dlužníkům majetek, kromě běžných movitých a nemovitých věcí, je např. i účet stavebního spoření, účet investičního pojištění, akcie, podílový list, podíl ve společnosti či družstvu- družstevní byt!

Oddlužení plněním splátkového kalendáře

V případě oddlužení plněním splátkového kalendáře hradí dlužník věřiteli po dobu 5 let měsíčně ze svých příjmů částku ve stejném rozsahu, v jakém mohou být při výkonu rozhodnutí uspokojeny přednostní pohledávky. Dlužník po dobu plnění oddlužení sám disponuje se svými příjmy, se kterými však musí naložit pouze způsobem uvedeným v rozhodnutí o schválení oddlužení, tzn., že je v určené výši musí vydat dobrovolně svým věřitelům.

Dlužníkům majetek tedy nebude postižen kromě výjimky, kdy majetek dlužníka je užít jako zajištění pro jeho dluhy. V takovém případě bude tento majetek prodán, dlužník však musí

po dobu 5 let vykonávat přiměřenou výdělečnou činnost a usilovat o maximální uspokojení věřitelů.

Co se stane, pokud dlužník nebude plnit schválené oddlužení?

Insolvenční soud může zrušit již schválené oddlužení, jestliže dlužník neplní podstatné povinnosti schváleného způsobu oddlužení, nebo když se ukáže, že podstatnou část svých závazků nebude schopen splnit. Důvodem pro zrušení oddlužení může být i to, že dlužník po schválení oddlužení zavíní vznik dalších závazků, které nehradí.

V případě zrušení schváleného oddlužení dojde k prohlášení konkursu na majetek dlužníka.

Jaké jsou povinnosti dlužníka v insolvenci

- vykonávat přiměřenou výdělečnou činnost a v případě, že je nezaměstnaný, o získání příjmu usilovat, nesmí rovněž odmítat splnitelnou možnost si příjem obstarat
- hodnoty získané dědictvím a darem zpeněžit a jejich výtěžek, stejně jako jiné své mimořádné příjmy, použít k mimořádným splátkám nad rámec splátkového kalendáře
- bez zbytečného odkladu oznámit insolvenčnímu soudu, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru každou změnu svého bydliště nebo sídla a zaměstnání
- vždy k 15. lednu a k 15. červenci kalendářního roku předložit insolvenčnímu soudu insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru přehled svých příjmu za uplynulých 6 kalendářních měsíců
- nezatajovat žádný ze svých příjmů a na žádost insolvenčního soudu, insolvenčního správce nebo věřitelského výboru předložit k nahlédnutí svá daňová přiznání za období trvání plánu oddlužení
- neposkytovat nikomu z věřitelů žádné zvláštní výhody
- nepřijímat na sebe nové závazky, které by nemohl v době jejich splatnosti splnit

Jak dlužník dosáhne osvobození od zbytku dluhů v oddlužení

Pokud dlužník řádně a včas splní podmínky schváleného oddlužení, osvobodí ho soud, na základě jeho návrhu, od zůstatku nesplacených závazků, které byly přihlášeny do oddlužení, ale také od závazků, které do oddlužení přihlášeny nebyly, přestože přihlášeny být mohly. Toto zproštění se však netýká „nových“ závazků dlužníka vzniklých po schválení oddlužení. Osvobození od placení závazků však může soud dlužníkovi odejmout v případě, že do 3 let od přiznání osvobození vyjde najevo, že ke schválení oddlužení nebo k přiznání osvobození došlo na základě podvodného jednání dlužníka nebo to, že dlužník poskytl zvláštní výhody některým věřitelům.

Náklady insolventního řízení

Dle § 108 insolvenčního zákona je soud oprávněn, nikoli tedy povinen, uložit dlužníkovi, aby zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, a to až do výše 50.000,-Kč.

30. Klientka Pavlína, 36 let, zaměstnání nesdělila

Dotaz:

Klientka má informace o tom, že firma, ve které pracuje, bude končit, ráda by zkonzultovala svoji situaci. Výpověď zatím nedostala.

Odpověď:

k Vašemu dotazu z oblasti personalistiky a údajům získaných v centru PMMD.

Pokud máte informace, že firma bude končit, ráda bych zdůraznila, že je nutné již v současné době zkoušet hledat jinou práci. Je dobře, že jste již vyvinula aktivity k jejímu hledání!

- 1) Co se týká poptávky práce v Jihočeském kraji, zasílám Vám možné vytypované nabídky práce, a to jednak v oboru, ve kterém jste vyučena - dámská krejčová a dále v oboru administrativa.

Současně doporučuji zjistit aktuální rekvalifikační kurzy. Tyto kurzy probíhají po celé republice a je možné si je najít na internetu, nabídka je opravdu pestrá. Dle Vašeho zájmu si vyberete rekvalifikační kurz, ale pozor, ve středisku nebo organizaci, která je akreditovaná ministerstvem školství ČR! Zjistíte lehce po telefonu.

Postup je následující - formulář žádosti si vyzvednete na jakémkoliv úřadu práce, bývá i na webových portálech ÚP. Vyplníte, necháte si potvrdit formulář na místě rekvalifikace a donesete na úřad práce.

V současné době je zájem zejména o rekvalifikační kurzy:

- pro pracovníky sociálních služeb (uplatnění např. v pečovatelských domech, asistentka postižených dětí)
- účetnictví
- sanitářské kurzy
- počítačové kurzy pro začátečníky nebo pokročilé

Můžete se ale např. také pustit do počítačového kurzu Photoshop nebo Corell, obchodní nabídky v těchto programech se hodí každé organizaci, která jakkoliv obchoduje.

Při vstupu do podnikání musíte mít již určitý podnikatelský plán, můžete např. absolvovat kurz – Základy podnikání, kde vás s úspěchem provedou základy podnikatelských aktivit a pomohou vám na začátku s vlastním podnikáním. Je třeba si ale předem opravdu dobře promyslet, zda by daný podnikatelský záměr měl naději na úspěch.

- 2) Co se týká Vašeho koníčku, malování, neváhala bych oslovit ordinace dětských lékařů - lépe si domluvit přímo schůzku - udělají si na vás čas a vy jim můžete předložit svou prezentaci. Pokud by byl zájem o Vaši nabídku, je třeba ale tuto činnost brát jako podnikání a nechat si vystavit živnostenský list.

To samé platí i v případě podnikání ve svém (dámská krejčová) nebo jakémkoliv jiném kreativním oboru (keramika, aj.) Pak je vhodné si nechat udělat webové stránky a podnikat přes internet.

Na webových portálech je možné si zadat životopis a také aktivovat tzv. „hlídacího psa“, což je systém, který vám nabídky v požadovaných oborech odesílá rovnou na váš e-mail nebo vás na ně upozorňuje. Webových portálů nabízejících práci je v dnešní době opravdu hodně. K firmám se lépe dostane Váš životopis.

Pokud by pro vás nebyl problém přestěhovat se do Prahy či jinam za práci, snažte se práci hledat i na jiných místech v ČR. Nabídka míst je např. v Praze daleko vyšší.

Doporučuji pak také vzít zaměstnání, které Vám, ať již svou náplní, tak finančními podmínkami, nebude vyhovovat zcela. Ale poskytně Vám šanci na současné zabezpečení a při něm můžete hledat lépe vyhovující zaměstnání.

Pokud byste o svou současnou práci opravdu přišla, volno využijte ke studování jazyků. Jazyková vybavenost je v současné době standardem pro každé zaměstnání.

Zkuste se také zamyslet nad možným doplněním svého vzdělání!

31. Klientka p. N., 40 let, administrativa, maturita

Dotaz:

Klientka má delší dobu problémy se šéfem. V malé firmě s několika zaměstnanci se vždy všechno dohadovalo především ústně. Ale nyní již šefovo jednání nechce snášet a uvažuje dokonce o ukončení pracovního poměru.

Jde především o výplatu mzdy. Ve smlouvě má stanoveno přesné datum, kdy jí má výplata chodit na účet, ale během posledních dvou let jí přišla výplata včas pouze cca čtyřikrát. O výplatu si klientka musí říkat. Během posledních měsíců jí výplatu po urgencích dává šéf na ruku, a to stejnou částku (přestože má ve smlouvě základ a procenta ze zisku). Na pásce jí přizná také pouze jen základ. Po posledním výstupu se šéfem, jí strhl dokonce 500 Kč, aniž by jí to oznámil dopředu. Výplatu by měla klientka dostávat k 20. v daném měsíci. Někde se dozvěděla, že pokud jí výplata nepřijde do konce měsíce, že od 1. následujícího měsíce může zaměstnanec okamžitě dát výpověď. Ptá se, zda je toto možné a jak se může bránit?

Odpověď:

mzda je splatná po vykonání práce, a to nejpozději v kalendářním měsíci následujícím po měsíci, ve kterém vzniklo zaměstnanci právo na mzdu, nebo některou jinou složku. Mzda se ze zákona vyplácí na pracovišti, pokud se nedohodnete jinak. Vyplacení na pracovišti je tedy možné, **avšak jestliže se zaměstnavatel se zaměstnancem v pracovní smlouvě dohodl o výplatě mzdy na účet určený zaměstnancem, je touto dohodou vázán a je tedy povinen zasílat mzdu v dohodnutém termínu na tento účet.** Tímto svým jednáním zaměstnavatel porušuje pracovní smlouvu. Při měsíčním vyúčtování je zaměstnavatel povinen

Vám vydat písemný doklad obsahující údaje o jednotlivých složkách mzdy. Na Vaši žádost by Vám měl i předložit doklady, na jejichž základě mzdu vypočetl. Zaměstnanec může pracovní poměr okamžitě zrušit jen, jestliže zaměstnavatel mu nevyplatil mzdu do 15 dnů po uplynutí termínu splatnosti. Zaměstnanci, který okamžitě zrušil pracovní poměr, přísluší právo na odstupné

32. Klient p. S., 35 let , obchodní zástupce, maturita

Dotaz:

Klient prosí o radu. Zaměstnavatel se chystá se mnou rozvázat pracovní poměr dohodou. Před podpisem dohody jsme podepsali protokol o předání věcí a služebního vozidla. Dnes po mě chce zaměstnavatel ještě dodat poznámky z jednání a seznam klientů, kterým jsem daroval reklamní předměty. Podmiňuje to zadržením zápočtového listu. Má na to právo? Můžu děkuji za odpověď.

Odpověď:

Jednání Vašeho zaměstnavatele jistě není pořádku. Nejprve tedy odpovíme obecně - zaměstnavatel na toto právo nemá. Z ustanovení § 313 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce jasně vyplývá povinnost zaměstnavatele vydat při skončení pracovního poměru zaměstnanci potvrzení o zaměstnání (zápočtový list). Tato povinnost pro zaměstnavatele je jednoznačná a ten si nemůže klást nějaké další podmínky vůči Vám. Pokud bude jeho jednání pořádku, doporučujeme mu zkusit nejprve domluvit, jelikož je představitelné, abyste dal podnět na místně příslušný oblastní inspektorát práce či případně se můžete i obrátit na soud a tohoto svého práva na vydání potvrzení o zaměstnání se domoci.

33.Klient: Martina, 36 let, vyučena, dělnice

Dotaz:

Klientka je samoživitelka s 6tiletou dcerou. Otec dítěte s nimi žil 4 roky, pak začal dělat různé dluhy a od nich odešel. Výživné platil velmi nepravidelně a tak mu matka styk s dcerou odmítala.

Klientka si našla nového přítele a otec dítěte si najednou našel práci v lese jako dělník, začal splácet dluhy, výživné začal platit pravidelně a soudně si vymohl pravidelný styk s dcerou. Její nová známost se otcovi dítěte nelíbí, stejně tak, že jeho dceru nebude vychovávat někdo jiný.

Klientka se obává, že otec její dcery bude chtít soudně vymáhat dítě do vlastní péče a ptá se, jak se má bránit, nebo co má podniknout.

Odpověď :

Otec samozřejmě má možnost podat k soudu návrh na přidělení dítěte do jeho výhradní péče. Pokud tak učiní, bude matka muset doložit, že o dceru řádně pečuje a dcera se u ní má lépe, než by se případně měla u otce. Vzhledem k tomu, že dceři je šest let a tedy již je schopna se ke svému vztahu k oběma rodičům vyjádřit, bude se soud pravděpodobně ptát též na její názor. Nejspíše se bude řešit též vztah dcery k novému matčinu příteli.

Domnívám se, že pokud má matka s dcerou dobrý vztah a dcera si rozumí též s jejím novým přítelem, není nutné se případného soudu obávat. Jelikož dcera již dva roky žije s matkou, není pravděpodobné, že by ji soud vytrhl s jejího zažitého prostředí a předal ji do péče otce. Rozhodnutí soudů o přidělení dítěte do péče otce je dosud spíše výjimečné, stejně tak případná střídavá péče (ta připadá v úvahu pouze v případech, kdy se oba rodiče jsou schopni a ochotni dohodnout, což určitě není tento případ).

Proti otci určitě hraje skutečnost, že se dříve zadlužoval a nehradil pravidelně výživné, toto by bylo u soudu určitě vhodné zdůraznit. Ve prospěch matky je naopak to, že dcera je již na prostředí u matky zvyklá, chodí zde do školy/školky, má tu kamarády a případné stěhování (zvláště pokud by to bylo do jiného města) by ji mohlo psychicky poznamenat. Určitě ale nedoporučuji matce bránit otci ve styku s dcerou tak, jak to bylo soudem upraveno, toto by mohlo být při případném soudním řízení použito velmi negativně proti ní!

34.Klient: David, 40 let, dělník, vyučen

Dotaz:

Klient žádá o právní poradenství. Je 4 roky rozvedený, má jednu dceru – 10 let. Dcera byla soudně přidělena do péče matky, výživné na dítě bylo otci soudem určeno na 2 500,-Kč. Po dvou letech požadovala matka dcery zvýšit výživné – bez soudu, a tak klient platí měsíčně 3 000,-Kč. Jinak přispívá na mimořádné výdaje, např. hradí kostýmy na mažoretky, kam dcera už 5 let chodí, zubní rovnátka apod.

Matka dcery pořád požaduje i další příspěvky, i bez rozhodnutí soudu. Klient se ptá, zda má na to právo. Kontakt s dcerou také nemají napsán soudně, i když to klient do žádosti k rozvodovému řízení napsal. Bývalá manželka u soudu řekla, že to není zapotřebí, že se dohodnou. Kontakt s dcerou mu však poskytuje, jen když se to jí hodí.

Klient bydlí u rodičů - důchodců, má malý plat a ještě splácí půjčky, které mu zůstaly z doby trvání manželství, ač vše zanechal v bytě.

Nechce se znovu soudit.

Odpověď:

Matka určitě nemá právo požadovat po klientovi úhradu dalších částek nad rámec soudem stanoveného výživného. Klient není povinen takové částky matce hradit. Pro případné soudní řízení ve věci zvýšení výživného (na návrh matky) by bylo dále dobré shromažďovat všechny doklady od úhrad hrazených dceří nad rámec soudem stanoveného výživného, tyto by následně mohly u soudu sloužit jako důkaz.

Co se týče kontaktu s dcerou, pokud bude matka otci styk s dcerou odmítat či vázat na další podmínky (kupříkladu úhradu dalších částek nad rámec výživného apod.), nezbude otci nic jiného, než se obrátit na soud a požadovat určení svého styku s dítětem soudně.

35.Klient: Ivana, 30 let, zaměstnání ano, nechce uvést, maturita

Dotaz:

„...dnes je posledního února a od 1.3. 2013 má být umožněn příspěvek firmě, která zaměstná pracovníci, např. s dítětem předškolního věku, na poloviční úvazek. Kolik přibližně tento příspěvek přibližně dělá - při nejnižším platu a v oboru projekce, ve stavebním. Kde najdu podrobnosti.... Děkuji za odpověď.“

Odpověď:

Odpovídáme na váš dotaz, se kterým jste navštívila naše centrum PMMD v Táboře. Bohužel se nám nepodařilo zpětně zajistit články, o kterých ve svém dotazu píšete.

V e-mailu se zmiňujete ve velmi obecné rovině:

1) o dotaci pro firmu, které by "mohla" vytvořit pracovní místo,

2) o příspěvku firmě, která zaměstná osobu pečující o nezletilé dítě na poloviční úvazek.

ad 1)

Pravděpodobně se bude jednat o Aktivní politiku zaměstnanosti (dále jen "APZ"), jejíž součástí je i podpora zřizování nových pracovních míst poskytováním příspěvků zaměstnavatelům při zaměstnávání uchazečů o zaměstnání, i uchazečům samotným, a to prostřednictvím příslušného Úřadu práce (dále jen "ÚP").

Příspěvky v rámci APZ na zahájení podnikání, na vytváření nových pracovních míst nebo vyhrazování stávajících jsou poskytovány ÚP na základě dohody v případě, že uchazeči o zaměstnání, který nastoupí na pracovní místo, nelze zajistit uplatnění jiným způsobem. Uchazeč o zaměstnání nastoupí na dané pracovní místo až po uzavření výše zmíněné dohody.

Pro uzavření dohody je podstatné, že žadatel nemá v evidenci daní zachyceny daňové nedoplatky, nemá nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění nebo na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, s výjimkou případů, kdy bylo povoleno splácení ve splátkách a není v prodlení se splácením splátek nebo povoleno posečkání daně.

Cílem poskytnutí příspěvku na zřízení nebo vyhrazení Společensky účelného pracovního místa je obsazení místa uchazečem o zaměstnání, kterému nelze zajistit jiným způsobem pracovní umístění, včetně zahájení samostatné výdělečné činnosti uchazečem.

Jedním z předpokladů tvorby tohoto pracovního místa a jejich efektivního využití je nízký stav nabídky volných pracovních míst z hlediska profesního nebo územního.

Společensky účelným pracovním místem se rozumí:

- pracovní místo, které zaměstnavatel zřizuje nebo vyhrazuje na základě písemné dohody s ÚP na dobu sjednanou v dohodě a je obsazováno uchazeči evidovanými ÚP, kterým nelze zajistit jiným způsobem pracovní uplatnění,
- nově zřízené pracovní místo pro uchazeče o zaměstnání evidovaného ÚP, který začne vykonávat samostatnou výdělečnou činnost.

Na příspěvek k úhradě nákladů při zřízení nebo vyhrazení tohoto pracovního místa není právní nárok. ÚP jej může poskytnout ve formě:

1. návratného příspěvku,
2. příspěvku na úhradu úroků z úvěrů,
3. jiného účelově určeného příspěvku,
4. částečné nebo plné úhrady vyplacených mzdových nákladů, včetně pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění.

Příspěvek je poskytován po dobu maximálně 12 měsíců, zaměstnavatel o něj žádá příslušnou krajskou pobočku ÚP, u níž jsou vedeni uchazeči o zaměstnání, kteří mají být umístěni na zřízená či vyhrazená pracovní místa.

Zahájení podnikání

ÚP může uchazeči o zaměstnání poskytnout příspěvek na zřízení společensky účelného pracovního místa, které uchazeč o zaměstnání pro sebe zřídí za účelem zahájení samostatně výdělečné činnosti (dále jen „SVČ“). O příspěvek je nutné požádat příslušnou krajskou pobočku ÚP. V případě kladného vyřízení (schválení žádosti) je s uchazečem o zaměstnání uzavřena dohoda, na jejímž základě bude uchazeči poskytnut příspěvek. Příspěvek je určen na nákup vybavení souvisejícího se zřízením pracovního místa. V dohodě se dále sjednává datum, od kterého se uchazeč o zaměstnání zavazuje SVČ zahájit, tzn. ukončení evidence na ÚP a přihlášení se jako OSVČ na příslušné okresní správě sociálního zabezpečení. Rovněž je v dohodě sjednána doba, do které je uchazeč o zaměstnání, resp. OSVČ povinna provést vyúčtování a vrátit finanční prostředky, které nebudou vynaloženy na způsobilé výdaje. Způsobilé výdaje, tedy to co lze za poskytnuté prostředky nakoupit, se rovněž

sjednávají v dohodě. Dále se uchazeč o zaměstnání zavazuje vykonávat SVČ po stanovenou dobu (neplatí v případě, že je SVČ ukončena ze zdravotních důvodů).

OSVČ, která zahájila SVČ na základě dohody s ÚP (viz předchozí odstavec) může do 30 dnů od uzavření této dohody rovněž požádat ÚP o poskytnutí překlenovacího příspěvku. Tento příspěvek je určen na částečnou úhradu provozních nákladů spojených s výkonem SVČ.

Doporučujeme se v této záležitosti osobně obrátit přímo na místně příslušný Úřad práce.
ad 2)

Nepodařilo se nám dohledat žádnou informaci, která by spojovala vytvoření pracovního místa s polovičním úvazkem z důvodu péče o nezletilé dítě. Ani Ministerstvo práce a sociálních věcí, nebylo schopno na toto nijak konkrétně reagovat. Domníváme se proto, že se buď může jednat o nějaký konkrétní projekt hrazený z prostředků z EU, kterých je v ČR velmi mnoho a je nemožné z obecných dat dohledat něco bližšího a nebo spíše o využití možnosti zřízení společensky účelného pracovního místa (viz bod 1) a důvod může být v podstatě jakýkoliv, když je osoba v evidenci Úřadu práce a splňuje požadované podmínky. Tolik k vašemu dotazu.

36. Klientka Martina, 38 let, zaměstnání nesdělila

Dotaz:

Paní M., samoživitelka, věk 38 let, vyučená zahradnice. Práce ve firmě pro invalidy 15 let. Po mateřské, kdy se narodila dcera, práce na 6 hod, pak dostala na výběr, aby vzala úklidové práce nebo odchod. Vzala úklid. V současné době zachytila v práci zprávy o tom, že se chystají její pozici zrušit.

Klientka si chce s nadřízenými promluvit, ale rozhodla se situaci předejít a již nyní si hledá samostatně jinou práci. Bohužel má ale možnost jen úvazek na půl dne. Je z obce cca 20 km od Tábora. Zde dopolední práci nemůže nalézt. Práci na 8 hodin nemůže vzít, protože dcera je ve škole, která nemá družinu. Dceři V., 10 let, začíná škola v 8.45. V po, st, pá jí škola končí ve 12.10, v út, čt do 13 hod a klientka pro ni do školy musí zajít, protože škola nemá družinu. Dcera má problémy s učením, lehčí postižení mozku, ve škole má asistenta. Matka si dceru nedovolí nechat samotnou doma. Nemá ani sousedy a kamarádky s dcerami stejného věku, které by jí s doprovodem dcery do školy a ze školy vypomohly. Holčička je navíc velmi důvěřivá.

S prací na dopoledne v Táboře je to pro ni složité, protože z Tábora, tak aby mohla dojet pro dceru školy, odjíždí první autobus v 10.10 a druhý ve 12.10.

Zkouší si již teď najít novou práci s příznivější pracovní dobou - rozesílání letáků a práci z domova, ale jde většinou podvody.

Měla by možnost práce v lese (dělají její 2 kamarádky), ale ta je do 13 hod, včas dojet pro dceru by nestíhala. Navrženo zeptat se asistenta, který se o dceru ve škole stará, zda by ji tu 1 hod navíc nepohlídal.

Odpověď:

Obejít v Opařanech všechny firmy a zeptat se na dopolední práci. (navštívila zatím prý jen jednu)

- Nakontaktovat školu Orbis Pictus, která je církevní a více se věnuje dětem postiženým dětem

(kdyby dceru do této školy vzala, mohla by si klientka najít zaměstnání v Táboře a každý den by obě mohly dojíždět autobusem (auto klientka nevlastní, ani řidičák).

- Obejít zahradnictví v Táboře (cca okolo 5, je vyučená zahradnice), zda by ji jako pomocnou sílu na dopoledne nevzali.

Při dalším jednání s klientkou zaslán e-mail s dotazem ředitelce speciální školy Orbis Pictus.

Následně do této školy voláno ředitelce speciální školy v Táboře – Orbis Pictus, se zaměřením na individuální přístup k žákům a na integraci dětí s individuálními a specifickými poruchami. Navíc ve škole je družina.

P. ředitelka při telefonním kontaktování sdělila, že na příští rok mají ještě volné místo, ale že by bylo třeba, aby maminka přijela a domluvila se přímo s ní, protože neví, jak je dívka postižena. Sděleno klientce.

Klientka je liknavá, při dalším kontaktování neučinila hovor, slíbila ale, že druhý den zavolá.

Při dalším volání zjištěno, že se podařilo sehnat hlídání o hodinu později, paní tedy stíhá dopolední práci v lese. Tedy alespoň nějaký výdělek zajištěn. Situace vyhodnocena jako již příznivější pro klientku.

37. Klientka Jaroslava, 32 let, učební obor

Dotaz:

Klientka je 4 roky rozvedená, pečuje o dvě děti ve věku 7 a 9 let. Je zaměstnaná, pracuje jako prodavačka od 8 hodin, domů se dostane v 17 hodin. Děti nyní potřebují více času, když chodí do školy i syn. Potřebuje poradit, jaké rekvalifikační kurzy může absolvovat, aby se osamostatnila a mohla si pracovní dobu určovat dle potřeby dětí. Dotazuje se, zda může rekvalifikační kurz navštěvovat i po dobu, kdy je zaměstnaná. Potřebuje trochu více času, aby zvládala vše a nestresovala se.

Odpověď:

Péče o dvě školou povinné děti je pro pracující rozvedenou matku hodně náročné. Náročné je to však i pro podnikající matku. K zabezpečení chodu domácnosti a veškeré potřebné péči o děti včetně školních povinností, přibude i zabezpečení chodu své firmy. To vyžaduje silnou osobnost a ještě větší časové vytížení.

Pokuste se nasbírat co nejvíce informací mezi současnými podnikatelkami z Vašeho okolí. Ptejte se na rodinné zázemí, kdo jim pomáhá v péči o děti, případně o domácnost, kolik času mají pro své koníčky a pro svoji relaxaci, kolik času mají pro společné vyžití s dětmi. Je důležité získat informace z více zdrojů, než učiníte jakékoli rozhodnutí.

Přesto se o rekvalifikačních kurzech informujte. Každá získaná informace a zkušenost Vám přinese posílení sebe sama a lepší rozhodování.

Úřad práce poskytuje pro uchazeče o zaměstnání rekvalifikační kurzy zdarma. Plně je hradí ÚP včetně nákladů na dopravu apod. Pro poskytnutí rekvalifikačního kurzu zdarma, je však nutné být na ÚP zaevidovaná jako nezaměstnaná. Do těchto kurzů jsou přednostně zařazováni uchazeči, kteří jsou dlouhodoběji vedeni jako nezaměstnaní.

O možnosti být zařazena do rekvalifikačního kurzu pořádaného Úřadem práce, je třeba se dotazovat na ÚP ve Vašem okrese, kde Vám podají i konkrétní informace o připravovaných kurzech

Aktuální informace a nabídky o rekvalifikacích v Jihočeském kraji naleznete na portálu Ministerstva práce asociálních věcí: portal.mpsv.cz/upcr/kp/jhc/rekvalifikace

Rekvalifikační kurzy pořádají i různé pracovní agentury, u kterých se můžete konkrétněji domlouvat o Vaši představě osamostatnění se.

Doporučení:

Zkuste pro začátek požádat zaměstnavatele o zkrácení pracovního úvazku o jednu hodinu. Právo ze zákona na to máte.

38. Klientka Marie, 36 let, projektantka

Dotaz:

Klientka je vdaná, jedno dítě. Je zaměstnaná na pracovní smlouvu na dobu neurčitou. V práci je spokojená. Má však možnost pracovat pro zpestření v jiné firmě na občasnou výpomoc.

Dotazuje se, jakou formou může legalizovat tento pracovní vztah, kolik hodin může měsíčně pro druhého zaměstnavatele odpracovat a zda musí svému hlavnímu zaměstnavateli oznámit svůj občasný přivýdělek u jiného zaměstnavatele.

Odpověď:

Z Vašeho dotazu vyplývá, že se jedná o pracovní poměr, který dle Zákonníku práce lze uzavřít na Dohodu o provedení práce (DPP) - pokud se bude jednat o nepravidelnou nárazovou práci a tato práce nepřesáhne 300 hodin v kalendářním roce.

Dohoda musí být uzavřena písemně a musí v ní být stanoveno, na jak dlouhou dobu se uzavírá, jakou práci bude zaměstnanec vykonávat, místo výkonu práce a termín započetí práce, popř. další náležitosti.

Pokud by 300 hodin nebylo dostačující, tak lze uzavřít Dohodu o pracovní činnosti, při které je možné vykonávat práci maximálně v rozsahu poloviny týdenní pracovní doby, cca 20 hodin týdně (pokud má zaměstnavatel stanovenou týdenní pracovní dobu na 40 hodin). Přičemž dodržování nejvýše přípustného rozsahu práce se posuzuje za celou dobu, na kterou byla DPČ uzavřena, nejdéle však za dobu 52 týdnů. Odpracovaná týdenní doba nemusí být stejná. DPČ musí být uzavřena písemně s údaji jako u DPP.

Uzavřením DPP i DPČ se stáváte zaměstnancem tohoto zaměstnavatele, se všemi důsledky z toho plynoucí.

Odvody na sociální a zdravotní pojištění se při DPP platí až při výdělku vyšším než 10 000,- Kč měsíčně.

Podle Vašeho vyjádření „pro zpestření“ se nejedná o práci stejného charakteru, jakou vykonáváte pro hlavního zaměstnavatele, tak k uzavření vedlejšího pracovního poměru DPP a DPČ nepotřebujete souhlas svého hlavního zaměstnavatele, a ani nejste povinna mu tuto skutečnost oznamovat.

39. Klientka Jana, 33 let, účetní

Dotaz:

Samoživitelka pečující o dvě děti 5 a 9 let. Pracuje u svého původního zaměstnavatele jako před mateřskou dovolenou. Po druhé MD začala pracovat na 4hodinový pracovní úvazek. Zaměstnavatel je s její prací spokojen, ale v posledním roce jí neustále zvyšuje objem práce. Ze začátku se to řešilo odměnami k platu, nyní však odměn ubývá, práce ale zůstává, spíše naopak. Již to nelze za 4 ani za 5 hodin zvládnout. Zaměstnavatel jí ubezpečuje, že s ní

nadále počítá, v rámci úspor již dvě kolegyně propustil. Bojí se s ním jít do sporu, protože o práci přijít nechce

Odpověď:

Zkrácený pracovní úvazek, na který mají zaměstnankyně pečující o děti mladší 15 let nárok, je u mnoha profesí hojně využíván, pokud to charakter práce umožňuje a pokud tomu nebrání vážné provozní důvody na straně zaměstnavatele. Ty řeší § 241 odst. 2 zákoníku práce.

Váš zaměstnavatel je s Vaší prací spokojen. Pracujete s větším objemem práce, zvládáte ji, a hlavně neprotestujete. Nebráníte se. Již sama vidíte, že v časovém rozsahu 4 hodin Vaši pracovní doby to nelze zvládat.

Do sporu se zaměstnavatelem jít nechcete, to ani nemusíte. Musíte však Vy udělat rozhodný krok a oznámit mu, že pokud máte svoji práci odvádět spolehlivě a bezchybně, nelze její množství pořád navyšovat.

Připravte se a požádejte zaměstnavatele o rozhovor. Mějte připraveny argumenty o důležitosti bezchybného vykonávání Vaší práce pro úspěšný chod jeho firmy. Zvolte správný styl komunikace. Mluvte klidně, rozvážně a bez emocí. Zdůrazněte však, že množství práce Vás již přivádí do stresu a nerada byste právě z časového hlediska udělala třeba špatné rozhodnutí nebo účetní chybu.

Řekněte mu, že ráda pracujete v jeho firmě a snažíte se odvádět svoji práci pečlivě, ale že je nutné společně najít řešení, aby byla spokojenost na obou stranách.

Můžete také zvážit, pokud Vám tato práce vyhovuje, změnit pracovní smlouvu ze čtyř na pětihodinový pracovní úvazek.

Nebojte se rozhovoru, je to ve Vašem zájmu. Pokud opravdu zaměstnavatel o Vás a Vaši práci stojí, najdete společné řešení. Nebo také zjistíte, že jenom využívá Vaš mlčenlivý přístup k navyšování objemu práce.

40. Klientka Milada, 30 let, uklízečka, SPŠ

Dotaz:

Klientka je rozvedená, dcera 5 let. Na rodičovské dovolené byla do čtvrtého roku dcery. V té době si manžel našel jinou partnerku a rozvedli se. Ona nemohla sehnat odpovídající práci. Aby dostala místo v mateřské školce pro dceru, vzala místo uklízečky, ale chtěla by pracovat

ve svém oboru. Zaměstnavatel, u kterého pracovala od maturity, už není. Absolvovala několik pohovorů, vždy ji odmítli. Je úzkostlivá, bojí se psát životopisy, i když jich několik rozeslala, nikdy ji nepřišla pozitivní odpověď. Neví jak správně žádat a psát si o práci, z osobní komunikace má strach, bojí se, že to opět nezvládne. Neví, jak to překonat, ale uklízet celý život nechce.

Odpověď:

Vaše pozice není jednoduchá, i když nikterak neobvyklá. Jste v situaci, kdy se Vám sešlo několik negativních příhod najednou. Rozvod, ztráta zaměstnavatele a následné hledání jiného zaměstnání, neúspěch při prvních pohovorech, závěrem zaměstnání, které Vás neuspokojuje. Je pozitivní, že jste práci, i když ne dle Vašich představ, našla. Byla jste v situaci, kdy bylo nutné zaměstnání mít, jinak byste nedostala místo v mateřské školce. Z toho je patrné, že pod tlakem jste schopná a rozhodná konat. To je dobrá deviza.

Další pozitivní krok, rozhodla jste se s Vaší situací něco udělat a přišla jste na centrum na konzultaci.

Nyní je pro Vás důležité zapomenout na několik neúspěšných pohovorů nebo rozeslaných životopisů bez kladného výsledku. Zaměřte se na vykonávání své nynější práce se vši pečlivostí. Žádná práce odváděná poctivě a důsledně není zbytečná. Zkušenosti a správné návyky získané v určité činnosti jsou vždy využity pro posílení vlastní sebedůvěry. Zvýšit si důvěru v sebe sama je potřeba pro vystupování s větší sebejistotou ve všech oblastech života.

Buďte aktivní i v jiných situacích, např. vyhledávejte činnosti pro dceru, které jí zajímají a společně si je užívejte. Také jí podporujte v navrhování různých aktivit pro Vás obě, a i když máte jiný názor, snažte se je plnit.

Určitě se nepoddávejte sebelítosti nebo nejistotě. Hovořte s lidmi, zajímejte se o jejich práci, nová práce se nejspíše hledá přes známé. Na internetu je řada webů i poraden, jak napsat životopis, průvodní dopis, sledujte vyhledávací pracovní portály a ihned na nabídky reagujte, neodkládejte rozhodnutí, že odpovíte zítra.

Dodejte si odvalu k osobním konzultacím a pohovorům, vytrvalost znamená úspěch.

Vždyť nechcete celý život uklízet.

41. Klientka Hana, 29 let, dělnice - cukrářka

Dotaz:

Klientka, samoživitelka pečující o osmiletou dceru. Pracuje 4 měsíce u soukromé firmy na dvousměnný provoz. Práce ji vyhovuje, mzdu dostává pravidelně, ale nemá se

zaměstnavatelem sepsanou žádnou smlouvu. Je ráda, že práci má a hlavně, že dostává výplatu. Papíry jí moc nezajímají, poradit se přišla na popud své sestry. Ptá se, zda může nadále pracovat ve firmě, kde pravidelně dostává mzdu, i když nemá podepsanou žádnou smlouvu.

Odpověď:

Je velmi důležité, mít práci, se kterou jste spokojena, a také, že pravidelně dostáváte mzdu za odvedenou práci. Je však také důležité dodržovat zákony, jak ze strany Vašeho zaměstnavatele, tak ze strany Vaší.

Vykonávat pravidelně práci pro určitého zaměstnavatele řeší § 34 odst. 2 Zákoníku práce, kde se uvádí, že Pracovní smlouva musí být uzavřena písemně. Tuto smlouvu podepíše jak zaměstnavatel, tak i zaměstnanec a každý ze zúčastněných obdrží jedno písemné vyhotovení této smlouvy.

Pracovní poměr lze uzavřít i na Dohodu o pracovní činnosti nebo na Dohodu o provedení práce. Tyto dohody musí být uzavřené také písemnou formou a podepsané oběma stranami. Práce vykonávaná bez podepsané Pracovní smlouvy, Dohody o pracovní činnosti nebo Dohody o provedení práce, je práce na černo.

Zaměstnavatel má povinnost odvádět za své zaměstnance sociální a zdravotní pojištění. Pokud vyplácí svého pracovníka bez platně uzavřené pracovní smlouvy, je pochybení na jeho straně.

Doporučení:

Promluvte si s kolegy, zeptejte se, zda oni mají uzavřené pracovní smlouvy. Jestli tento postup zaměstnavatel běžně praktikuje, nebo je toto pochybení zaměstnavatele pouze ve Vašem případě.

Promluvte si se zaměstnavatelem, zda byla s Vámi uzavřena pracovní smlouva. Pokud nebyla sepsána na začátku pracovního poměru, požadujte ji dodatečně písemně uzavřít, neboť je ve Vašem zájmu mít právní jistotu týkající se existence Vašeho pracovního poměru.

Proveďte si na České správě sociálního zabezpečení a Vaší zdravotní pojišťovně, zda zaměstnavatel tyto povinné odvody za Vás odvádí.

42. Klientka Ivana, 41 let, fakturantka, SEŠ

Dotaz:

Klientka je vdaná, má dvě děti. Bydlí v panelákovém bytě v soukromém vlastnictví. Má problém se sestrou, která je svobodná a bydlí v bytě svého přítele. Mají spolu jedno dítě. Sestra pořád tlačí na rodiče, kteří bydlí v rodinném domku, aby dům přepsali na ní. Klientka

je prý zabezpečená, vlastní s manželem velký byt a ona prý nic nemá. Rodiče jsou hodní, mají rádi všechny vnoučata a velmi trpí tím, že sestra si nárokuje na rodinný dům větší právo. Nechtějí, aby se jejich dcery hádaly, ale již rodiče ani společně nenavštěvují. Klientka se dotazuje, zda může sestra donutit rodiče, aby jí vyloučili z dědictví.

Odpověď:

Rodinné vztahy se s ohledem na dědictví, bohužel, velmi často komplikují. V novém občanském zákoníku, platném od 1. 1. 2014, oblast dědictví osahuje nejvíce změn. Rozšířil se okruh osob, které mohou po zemřelém dědit, řeší zřeknutí se dědictví i případné zrušení tohoto rozhodnutí atd.

Sepsaná závěť má přednost před děděním ze zákona.

Vyloučení z dědictví lze jen v případech uvedených v občanském zákoníku, co řeší § 1481, jehož přesné znění je:

„Z dědického práva je vyloučen, kdo se dopustil činu povahy úmyslného trestného činu proti zůstaviteli, jeho předku, potomku nebo manželu nebo zavrženíhodného činu proti zůstavitelově poslední vůli, zejména tím, že zůstavitele k projevu poslední vůle donutil nebo lstivě svedl, projev poslední vůle zůstaviteli překazil nebo jeho poslední pořízení zatajil, zfalšoval, podvrhl nebo úmyslně zničil, ledaže mu zůstavitel tento čin výslovně prominul“.

Doporučení:

Promluvte si s rodiči, co mají v úmyslu s domem udělat. Rozhodně je však nepřemlouvejte ke konkrétnímu rozhodnutí. To nechte na nich. Nechtějte po nich, aby si museli vybrat, které dítě je lepší, kterému dají víc. Poradit jim můžete, aby své rozhodnutí sepsali u notáře.

Je smutné, že Vaše sestra používá Vaše rodinné zázemí a vlastnictví bytu k manipulaci s rodiči, ale, bohužel, rodinu si nevybíráme.

43. Klientka Hana, 38 let, administrativní pracovnice, SOŠE (maturita)

Dotaz:

Klientka je rozvedená, z manželství má jednoho syna – nyní 13 let. Pak si s přítelem pořídila druhého syna – nyní 8 let. Když bylo společnému synovi pět roků, rozešli se, společně žili 8 roků.

Otec prvního syna o ně nikdy neprojevil zájem. Otec druhého syna však o svého kluka zájem má, bere si ho na víkend každých 14 dní. Zpočátku si občas vzal oba kluky, nyní má novou partnerku, která o starší dítě nestojí. Syn tím trpí, začíná být vzdorovitý a narušily se i vztahy mezi kluky, které byly před rokem v pohodě.

Neví, jak klukům situaci vysvětlovat, žádá o radu.

Odpověď:

Výchova dětí v neúplné rodině je vždy složitější, zvláště když děti přichází do pubertálního věku. Děti potřebují mít pro svůj zdravý vývoj pocit jistoty a bezpečí, který jim dává domov. Vytváření harmonického a bezpečného rodinného zázemí je mnohdy těžké pro oba rodiče.

Starší syn si zřejmě vypěstoval kladný vztah k Vašemu druhému partnerovi. Už i vzhledem k tomu, že jeho biologický otec o něj neprojevoval zájem. A když přišlo druhé dítě, vytvořil si pevnější vazbu v nové rodině, kde byla máma, táta a bratr.

Odchod Vašeho partnera ze společné domácnosti byl určitě náročný pro oba kluky. Pokud si je ale otec jednoho bral na víkendy společně, nebylo to pro ně tak traumatizující.

Nastala však doba, kdy starší dítě tvrdě pociťuje, že je, byť u náhradního táty, nežádoucí. Osm roků společného života, celý jeho raný dětský věk, to je doba, na kterou se nezapomíná. Nyní může bratrovi jeho vztah s tátou pouze závidět. V tomto věku citlivě přijímá všechny negativa, které se kolem něj dějí.

Nejste v záviděníhodné situaci, tyto okolnosti se dětem špatně vysvětlují. Promluvte si s Vaším bývalým přítelem, vysvětlete mu chování Vašeho syna, a co ho trápí. On by Vám, a hlavně Vašemu prvnímu synovi, mohl pomoci. Pohovořit si tak jako „muž s mužem“, situaci to sice nezmění, ale tvrdost reality by se měla zmírnit, co by bylo pro kluka přínosem. A také pro další vztah mezi bratry.

43. Klientka : Zuzana, 35 let, prodavačka, gymnázium (maturita)

Dotaz:

Klientka žádá o právní radu.

Její manžel je ze tří dětí. Jeho bratr žije naprosto nezřízený život. Opustil manželku i s dětmi, kteří bydlí v domku s jeho otcem. Ti vychází spolu velice dobře. Nijak jim nepřispívá, nezajímá se ani o svou rodinu, ani o otce již několik let.

Ostatní členové rodiny vychází společně dobře, navštěvují se, setkávání je bezproblémové.

Otec chce nepovedeného syna vydědit, ale vnoučatům by rád jeho podíl na majetku zachoval.

Odpověď:

Zůstavitel – otec, může vydědit své dítě jako neopominutelného dědice, v tzv. Prohlášení o vydědění. Vyděděním odnímá zůstavitel neopominutelnému dědici právo na povinný díl zcela nebo jen zčásti.

Nový občanský zákoník přejímá a upravuje dosavadní právní úpravy o vydědění (§469a odst.3 OZ). V listině o vydědění je třeba uvést alespoň jeden ze čtyř zákonem stanovených důvodů

Zůstavitel může vydědit neopominutelného dědice, který:

- mu neposkytl potřebnou pomoc v nouzi
- o zůstavitele neprojevuje opravdový zájem, jaký by projevovat měl
- byl odsouzen pro trestný čin spáchaný za okolností svědčících o jeho zvrhlé povaze, nebo
- trvale vede nezřízený život

Nově je možné vydědit zadluženého či marnotratného neopominutelného dědice, pokud by tu byla obava, že se pro jeho potomky nezachová povinný díl. Tento povinný díl bude muset být zůstaven jeho dětem, případně potomkům těchto dětí.

Vyděděný, který nesouhlasí s důvody vydědění, má možnost se žalobou bránit v rámci soudního řízení. Musí však prokázat, proč dle jeho názoru zůstavitel pro vydědění neměl zákonný důvod.

Pozitivní příklady z besed uskutečněných v rámci projektu Práce – most k mým dětem

12.3.

Zaměstnaná 40letá inženýrka má zajímavou, dobře placenou práci, ale jezdí za ní na 3-4 dny v týdnu 150 km. Naučila se maximálně využívat čas věnovaný práci pro pracovní záležitosti a ostatní čas si zorganizovat pro rodinu – děti a manžela, ale také pro sebe.

O děti, 10 a 12 let, pečuje v době její nepřítomnosti manžel, kterému zaměstnavatel umožnil pružné rozvržení pracovní doby.

Jako rodina žijí hodně aktivně, děti sportují. Společné dny tráví pořádáním různých výletů a akcí pro svou i širokou rodinu a známé.

19.3.

Syn po maturitě nemohl najít stálou práci. Využíval různé brigády, sice nepravidelně, ale pro svou potřebu si finanční prostředky zajistil, aspoň částečně. Tento jeho styl života však neuspokojoval ani nás, jako rodiče, ale ani jeho. V 21 letech odešel do světa. (Austrálie, Nový Zéland). Po návratu - 1,5 roku, se nám vrátil nový člověk. Úplně jiná zodpovědnost, zocelený. Neměl problém si najít práci, i když je v kraji se zaměstnáním problém.

20.3.

příliš dobrá matka dětem škodí, nesnižovat sebevědomí, udělat si čas sama na sebe, odkládání úkolů je zdroj stresu, jde-li dítě spát tak matka odpočívá, úklid jen 15 min. denně, nutnost používat diář a řešit úkoly postupně.

16.4.

Mám malé dítě, ale potřebovali jsme pro rodinu více peněz. Zaměstnavatel mi umožnil částečný úvazek, co nám velmi pomohlo jak po finanční stránce, tak i z profesního hlediska. Jsem stále v kontaktu se zaměstnavatelem i kolegy.

Nyní se však situace v podniku mění a bojím se, že budu mezi těmi, které zřejmě jako první výpověď dostanou.

16.4.

Při studiu Vysoké školy jsem využila částečný úvazek, pomohl mi finančně a získala jsem i potřebnou a požadovanou praxi už během studia. Jiné spolustudující to štěstí neměly a dnes jsou některé bez práce, jiné dělají podstatně méně kvalifikovanou práci, nebo pracují v úplně jiném oboru, než který studovaly

26.4.

Žena, delší dobu nezaměstnaná, využila nabídky Úřadu práce (výběr pouze z technických oborů) a absolvovala rekvalifikační kurz (jako jediná žena mezi muži) na řidičku autobusu.

Nyní je spokojená. Má dvě děti, pracuje sice na směny, ale tak, že bez stresu zvládá rodinu i zaměstnání.

Na to přednášející reagovala tak, že skutečně na trhu práce jsou nejžádanější technické profese, mezi které patří i řidiči, a že stále více žen se rekvalifikuje i na tato místa.

Negativní příklady :

19.2.

Dvě maminky dětí od 5 do 8 let, problém, zaměstnavatel nepřihlíží k jejich potřebám, pracují v třísměnném provozu. Jsou svobodné, na partnery není spolehnutí (kamarádi a hospoda), přesto s nimi zůstávají, aspoň částečně přispívají na domácnost. Na vyzvedávání dětí z MŠ a noční hlídání si platí chůvy.

19.2.

Maminka dvou dětí, 5 a 7 let, vdaná, pracuje na dvousměnný provoz, také jí zaměstnavatel neumožní práci na jednu směnu. Má však výhodu, že manželovi jeho zaměstnavatel umožňuje přizpůsobit práci dle potřeb dětí.

26.2.

Zaměstnaná žena, dělnice v podniku, manžel pracuje v jiném podniku, celozávodní dovolenou má každý podnik jindy. Nastává problém, jak vyřešit, aby alespoň část dovolené mohli rodiče strávit s dětmi oba;

27.2.

Pan školník, pracující v místní škole, jakožto jediný přítomný muž na besedě vznesl dotaz týkající se jeho nezletilé dcery. Je samoživitel, rozvedený, má dceru ve věku 14 let. Vzhledem ke svému zaměstnání nemusel řešit otázku rodiny a zaměstnání. Dotazy byly zaměřeny ke vzdoru pubescenta k rodiči.

5.3.

Maminka dětí 11 a 13 let, po několika krátkodobých nevyhovujících zaměstnáních pracuje už rok jenom na noční. Ráno se s manželem potkávají ve dveřích, ona vypraví děti do školy, pak může spát. Odpoledne domácnost i děti v pohodě zvládá, ale večer odchází ve 21,30 hod., co manželovi začíná vadit.

12.3.

Maminka dvou dětí, 16letý syn a retardovaná 10letá dcera, celodenní péče, navíc má doma ležící maminku manžela. Manžel chodí do práce a ještě různě přivydělává, aby finančně zajistil rodinu. Žijí hodně skromně.

12.3.

Rozvedená matka dětí 13 a 15 let, z práce se vrací v 18 hodin. S péčí o děti, domácnost a nákupy pomáhá babička, ale rozmazluje je, jsou těžko zvladatelné. Změna zaměstnání by situaci vyřešila, ale nemá čas si jinou práci ani hledat.

18.3.

Problém matky dvou dětí, manžel řidič kamionu, stále na cestách, žena sama doma s dětmi, dochází ke zhoršení komunikace v rodině, avšak finanční zajištění je důležitější

19.3.

Rozvedená, v péči má dva syny ve věku 10 a 15 let, jejich otec nyní 1x za rok zatelefonuje. Rozvedl se nejen s manželkou, ale i s dětmi. Nezájímá ho ani finanční stránka rodiny, ani potřeby dětí

21.3.

Zdravotní sestra Nemocnice v Písku – zkoušely zavést 4hodinové úvazky pro ženy s malými dětmi (2sestry na 1 směnu), ale už od toho upustily, zřejmě je to administrativně náročné nebo to nevyhovuje na odděleních; dále nemocnice uvažovala i o zřízení MŠ při nemocnici, zatím nic není

13.4.

Maminka dvou nezletilých dětí je na výchovu a vydělávání sama. Manžela má, ale ten si užívá života a kamarádů. Ona je stále v práci. Na mateřské je manžel, protože ona vydělává daleko víc. Děti hlídá často babička. Autorita rodičů u dětí klesá. Má strach o vztah, protože jsou doma hádky na denním pořádku.

16.4.

Jsem již delší dobu nezaměstnaný, ze svého technického oboru (VŠ) jsem odešel a pracoval jako OSVČ několik roků v úplně jiném oboru, pak se přestalo dařit a nyní mám problém něco sehnat. Ve svém původním oboru mi už ujel vlak...

18.4.

Návrat ženy po rodičovské dovolené do práce ve stejném podniku, kde předtím pracovala; firma za ní vzala náhradu na dobu neurčitou, zaměstnavatel udělal chybu, ale problém nastává pro ženu vracející se do práce. Firma jí přijme, protože musí, ale během několika měsíců dostává výpověď pro nadbytečnost – jak se může žena bránit?

Soudní cestou (ze 75% sice většinou soud vyhraje zaměstnanec), ale lepším řešením je přistoupit na výpověď dohodou s odstupnými platy.

V případě, že se bude bránit soudně má pak ztíženou cestu k dalšímu zaměstnání, v malých městech je to problém na sebe upozornit, zvláště v této době, kdy čeká na každé místo mnoho lidí.

18.4.

Matka dvou pubertálních dětí - oba rodiče pracujeme, přesto dochází v rodině k napětí, protože se každý více soustředí na práci, aby si ji udržel a domácnost zůstává stranou, péči o děti pak přebírají prarodiče, občas nějaké chůvy, děti vyrůstají volnějším stylem, rodina nefunguje jak by měla

20.4.

Po mateřské dovolené jsem zkusila pracovat z domova – překlady – zdálo se mi to výhodné. Na první pohled to vypadalo atraktivně, ale každodenní realita byla jiná – schopnost oddělit pracovní a soukromý život. Nevnímat v pracovním čase potřeby rodiny a domácnosti mi dělalo největší problémy. Práce z domova totiž vyžaduje klid, prostor, čas a energii a to mnohdy více než v zaměstnání, protože jsem byla na všechno sama. Vydržela jsem to 2 roky

22.4.

Žena 2 roky na rodičovské dovolené, pozvána na pohovor do firmy, kde předtím pracovala, zda nastoupí ve 3 letech dítěte, řekla ano; vedoucí jí hned sdělila, že jí sníží pracovní třídu, protože bude často doma s dítětem;

22.4.

Žena nezaměstnaná – 25 let pracovala v Pekárně, zničila si koleno, nemohla již vykonávat práci, jakou dělala dosud, dostala výpověď, nemá nikde dovolání – soudy nic nevyřeší; Uvedla příklad paní, která dostala neprávem výpověď ze zaměstnání, soudila se, trvalo to 3 roky, soud vyhrála, firma ji musí doplatit ušlou mzdu, ale nyní již nemá šanci se dostat někam do práce, protože každý nový zaměstnavatel se informuje u předchozího zaměstnavatele a tam má vždy nahlášeno, že je to rebel, že se soudila s firmou a je to pro ni uzavřené.

26.4.

Další matka: v současné době, kdy je nedostatek práce, firma nařizuje čerpání dovolené, když oba rodiče pracují, vyčerpají tak větší část dovolené během roku a v létě o prázdninách nemají pak možnost společně strávit aspoň část dovolené s dětmi; zařazení dětí na letní tábory je finančně náročné, obzvláště mají-li 2 děti;

15.5

Žena řešila rozvod, vyhazov ze zaměstnání, syn šikanu ve škole – psychicky se zhroutila, nebýt rodičů nedostala by se z toho; neví, co bude dělat, jakou práci sežene, vystudovala sociálně právní fakultu, místo zatím nemá, problém bude i s umístěním 2. dítěte do školky; ve Volyni vzniklo sice zařízení „dětský klub Žirafa“, kde je možné umístit děti na hlídání na 4 hodiny denně dopoledne bez jídla (svačinu si musí vzít z domova) a platí se 120,-Kč na den; žena samoživitelka a ještě bez naděje na lepší práci na to nebude mít finance; vyhovující je pro maminky, když si potřebují něco zařídit, že mají možnost někam dítě dát na hlídání, ale na trvalou dobu zároveň s prací to nevyhovuje, stejně musí ještě někdo další pomoci, protože práci na 4 hodiny nesežene;

15.5.

Žena na mateřské dovolené – dříve pracovala ve firmě DURA ve Strakoncích, na stejné místo se ale vrátit nemůže, protože práce, kterou dělala je časově velmi náročná, nelze ji zvládat se 3 dětmi, proto bude nucena hledat jiné zaměstnání, pokud možno v místě bydliště; problém je i s umístěním dětí do MŠ ve Volyni chybí 11 míst pro děti, proto staršího syna vozí do MŠ v Malenicích (5km vzdálené) přesto musí pomáhat děda s babičkou, naštěstí jsou již v důchodu;

15.5.

Další matka: v současné době, kdy je nedostatek práce, firma nařizuje čerpání dovolené, když oba rodiče pracují, vyčerpají tak větší část dovolené během roku a v létě o prázdninách nemají pak možnost společně strávit aspoň část dovolené s dětmi; zařazení dětí na letní tábory je finančně náročné, obzvláště mají-li 2 děti

11.6.

Po skončení rodičovské dovolené jsem vystřídala již dvě zaměstnání a v každém se mě ptali, zda mám děti a zda mám zabezpečeno hlídání v době jejich nemoci. Mám hlídání zabezpečeno, ale tyto otázky mne velmi uráží, protože jsou diskriminační.

11.6.

S ohledem na malé děti, jsem si po skončení rodičovské dovolené našla práci na zkrácený úvazek. Je to výhoda v tom, že se jim mohu dostatečně věnovat, ale velkou nevýhodou je nízký plat, který pobírám. Co je důležitější - peníze nebo děti?

22.6.

Podobnou situaci vypráví další maminka, která má jednoho šestiletého chlapečka. Pracuje jako prodavačka, ale pracovní doba je prostě daná a že se to vůbec neslučuje s pracovní dobou ve školce, to nikoho nezajímá. Mámo, postarej se. Za rok půjde syn do školy, bude však nucena z práce odejít, i když neví, co bude dál

22.6.

Maminka dvou nezletilých dětí pracuje v třísměnném provozu, zaměstnavatele rodinné situace svých zaměstnankyň nezajímá. Dotyčná má štěstí, že manželovo zaměstnavatel je jiný a umožňuje mu přizpůsobit práci rodinným potřebám aspoň každý třetí týden, kdy ona nemůže.

Problémy , se kterými se setkáváme:

26.2.

Největší problém, který v současné době ženy i muži řeší, je zajistit finančně rodinu a to hlavně nepřijít o práci, i na úkor vlastních dětí.

26.2.

matka 2 malých dětí, po mateřské při nástupu do zaměstnání musela podepsat, že má babičku, která bude hlídat děti, pokud budou nemocny.

27.2.

V případě nástupu do zaměstnání, ale má strach z ústního pohovoru u zaměstnavatele. Bojí se, že ho nezvládne. Jak se má připravit, na jaké otázky a jak postupovat?

5.3.

Malé dítě je všude překážkou. Práce z domova nebyla vedle hyperaktivního dítěte reálná.

5.3.

U jednoho zaměstnavatele jsou čtyři účastnice, žádné ohledy na rodinu, časté přesčasy bez předchozího oznámení, všechny děti pak vyzvedává z MŠ jeden z tatínků. Dvě z toho jsou rozvedené, bez partnera.

18.3.

Nikoho nezajímají potřeby a požadavky matek s dětmi. Lidé jsou zde vděční za každou práci a přistoupí i na diskriminující podmínky i na nižší platy.

18.3.

Ženy jsou stále diskriminovány v otázce dětí, mužů se nikdo neptá, jak mají zajištěny děti, kdo je bude hlídat v případě nemoci a pod

18.3.

Další neřestí, která mladé ženy uráží – pokud nemají ještě děti při nástupu do firmy, zaměstnavatel chce podepsat, že během 5 let nepůjde na mateřskou

18.3, 21.3.

Úprava pracovní doby – zkrácená doba v našem okrese téměř neexistuje, maximálně vyjde firma vstříc úpravou nástupu do práce

21.3

Flexibilní pracovní doba možná pouze u administrativní práce

16.4.

Vlastní zkušenost - snížený úvazek má svá negativa - neměla jsem nárok na zaměstnanecké výhody, např. stravenky nebo výuku cizích jazyků, které zaměstnavatel poskytl pouze kolegům na plný úvazek

18.4.

Nařízení práce přesčas pro ženu s malými dětmi - zaměstnavatel může nařídit 8 hodin týdně více ne, přesto to někdy požaduje, pokud to žena odmítne, dostává se do problému se zaměstnavatelem; situaci vznesla žena pracující v obchodě,

Přidala se poštovní doručovatelka, jejich podniku se to týká také a nikoho nezajímá, jak si zabezpečí rodinu a děti;

20.4.

Jako nezaměstnaná jsem si mohla vybrat z nabídky Úřadu práce na rekvalifikaci (účetní, pracovník sociálních služeb, obsluha vysokozdvizného vozíku). I po rekvalifikaci „účetní“, jsem ale práci ihned nesehnala – velký počet zájemců nebo požadavek zaměstnavatele o lidi s delší praxí.

20.4.

Na částečný úvazek pracuje maminka jedné z přítomných, vyžaduje se však po ní práce jako na plný úvazek, nemá nárok ani na ½ hodinovou přestávku a nedostává ani stravenky. Je zaměstnavatelem přímo zneužívaná.

26.4.

Další z přítomných dělnic vznesla dotaz co udělat v případě, že jim zaměstnavatel dluží jednu výplatu a dále se zeptala, zda je možné, aby šičky pracovaly v dílně, kde je v zimě pouze 13 stupňů C.. Na to přednášející zareagovala tak, že v případě dlužných mezd by se měli zaměstnanci obrátit na soud a vyhlásit na firmu insolventní řízení. U pracovních podmínek a jejich porušování, je vhodné kontaktovat Inspektorát práce, který sídlí i v našem okresním městě

15.5.

Na nedostatek pracovních míst pro ženy s dětmi v blízkém okolí, si stěžují další účastnice; v současné době žádné firmy nechtějí upravovat pracovní dobu, protože mají dostatek pracovníků, kteří budou rádi pracovat bez jakékoliv úpravy. Pokud nepomůže stát s nějakým řešením pro firmy, zvýhodnění, pokud zaměstnají ženu s dětmi a upraví jí pracovní dobu, nezmění se nic.

18.5.

Jiná si zase stěžuje, že není místo ve školce a je tedy nucena dovážet dítě do jiné vesnice aby nemusela dát výpověď, i když je to časově náročnější.

22.6.

Jiná maminka si stěžovala, že sice práci má, ale její zaměstnavatel odmítá tolerovat časté paragrafy v důsledku nemoci dětí. Stále je jí to vyčítáno a v nejbližší době čeká výpověď. Neví jak se bránit a chovat.

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz